

ABRAHAM

OP WEG MET GODS BELOFTEN

Hans Vermeulen

Inhoudsopgave

Voorwoord	03
Deel 1 – God roept Abraham	05
1. Uit Ur geroepen	06
2. Ga naar het land dat Ik wijzen zal	09
3. Hongersnood in Kanaän en de reis naar Egypte	12
4. Abram en Lot gaan ieder hun eigen weg	15
Deel 2 – Leven uit Gods verbond	18
6. Abram redt Lot en ontmoet Melchizedek	19
7. Kijk eens naar de sterren	22
8. Hagar en Ismaël	25
9. Een nieuwe naam en een nieuw teken	28
10. De drie bezoekers bij Mamre	31
11. Abraham pleit voor Sodom	34
12. Sodom en Gomorra	37
13. Angst en halve waarheden	40
Deel 3 – De zoon van de belofte	43
13. Eindelijk geboren: Isaak	44
14. Hagar en Ismaël weggestuurd	46
15. Een verbond bij Berseba	49
16. Neem je zoon, je enige zoon	52
Deel 4 – De laatste jaren van Abraham	56
17. Sara sterft	57
18. Een vrouw voor Isaak	60
19. Abraham sterft	63
Nawoord	65
Bijlagen	
• Tijdlijn van Abraham	66
• Stamboom van Terach tot Jakob	66
• Abraham en Jezus – Gods beloften vervuld in Christus	67
• vervuld in Christus	

Voorwoord

Abraham is één van de bekendste personen uit de Bijbel. Veel mensen kennen zijn naam. Toch weten minder mensen wie hij werkelijk was en waarom zijn leven nog steeds belangrijk is. Zijn wereld zag er heel anders uit dan de onze. Toch lijken zijn vragen vaak op onze vragen.

- Hoe kun je God vertrouwen als je niet weet wat de toekomst brengt?
- Wat doe je als je moet wachten op Gods beloften?
- Hoe ga je om met twijfel, angst en fouten?

Wie was Abraham?

Abraham leefde ongeveer vierduizend jaar geleden. Hij woonde eerst in de stad Ur, een grote en rijke stad in het gebied dat nu Irak heet. Later trok hij naar het land Kanaän, het land dat later Israël zou worden. Toen Abraham werd geboren, heette hij nog Abram. Pas later gaf God hem de naam Abraham. Die naam betekent: vader van vele volken. Abraham leefde in een tijd waarin veel mensen verschillende goden vereerden. Maar de God van de Bijbel riep Abram en gaf hem bijzondere beloften. God beloofde hem een land, een groot nageslacht en een zegen voor alle volken van de aarde.

Dat was bijzonder, want Abram en zijn vrouw Sara kregen geen kinderen. Toch beloofde God dat uit hen een groot volk zou ontstaan. Abram moest leren vertrouwen op Gods woord, ook wanneer dat onmogelijk leek.

De Bijbel noemt Abraham een man van geloof. Dat betekent niet dat hij altijd sterk geloofde of nooit fouten maakte. Integendeel. Soms vertrouwde hij op God en soms werd hij bang. Hij maakte verkeerde keuzes en had Gods vergeving nodig. Maar God bleef trouw aan Zijn beloften.

Abraham wordt de vader van alle gelovigen genoemd. Niet omdat hij volmaakt was, maar omdat hij leerde leven uit vertrouwen op God. Het Nieuwe Testament laat zien dat iedereen die gelooft in Jezus Christus mag delen in de zegen die God aan Abraham beloofde.

Daarom is het verhaal van Abraham ook ons verhaal. Wij leven duizenden jaren later, maar ook wij worden geroepen om God te vertrouwen. Ook wij zijn onderweg door het leven. En net als Abraham mogen wij uitzien naar de vervulling van Gods beloften. In dit boek volgen we Abraham vanaf zijn roeping tot aan zijn sterven. Onderweg ontdekken we wie God is, hoe Hij mensen leidt en hoe Zijn grote plan uiteindelijk uitkomt bij Jezus Christus.

GODS BELOFTEN AAN ABRAHAM

"Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden."

Genesis 12:2-3

Toen God Abraham riep, gaf Hij hem drie grote beloften. Die beloften vormen de rode draad door zijn hele leven. Steeds opnieuw komen ze terug. Soms lijken ze onmogelijk. Toch blijft God trouw aan Zijn woord.

1

EEN LAND

God beloofde Abraham het land Kanaän. Abraham trok er als vreemdeling doorheen. Hij woonde in tenten en bezat bijna niets. Alleen een graf voor Sara werd zijn eigendom. Toch gaf God Zijn belofte niet op. Uiteindelijk zou Kanaän het woongebied van Israëls nakomelingen worden.

BELANGRIJKE TEKSTEN

Genesis 12:7 • Genesis 13:14-17
Genesis 15:18-21

2

EEN GROOT NAGESLACHT

Toen God deze belofte gaf, hadden Abraham en Sara geen kinderen. Toch zei God: "Kijk toch naar de hemel en tel de sterren, als u ze tellen kunt."

Jaren later werd Isaak geboren. Via Isaak, Jakob en het volk Israël werkte God Zijn plan verder uit.

BELANGRIJKE TEKSTEN

Genesis 12:2 • Genesis 15:5
Genesis 17:4-8

3

ZEGEN VOOR ALLE VOLKEN

Dit is de grootste belofte van allemaal. God beloofde dat door Abraham alle volken van de aarde gezegend zouden worden. Die belofte wordt uiteindelijk vervuld in Jezus Christus. Door Jezus kunnen mensen uit alle landen, talen en volken delen in Gods redding.

BELANGRIJKE TEKSTEN

Genesis 12:3 • Genesis 18:18
Galaten 3:8,16

VERVULD IN CHRISTUS

Alle beloften van God aan Abraham vinden hun ja en amen in Jezus Christus.
2 Korintiërs 1:20

EEN LAND

Het hemelse Koninkrijk van God

EEN GROOT NAGESLACHT

Allen die door geloof bij Christus horen

ZEGEN VOOR ALLE VOLKEN

Het evangelie voor de hele wereld

WAAROM IS DIT BELANGRIJK?

- Het verhaal van Abraham gaat niet alleen over één man.
- Het gaat over Gods grote reddingsplan.
- Vanaf Genesis 12 werkt God toe naar Jezus Christus.
- Gods beloften geven richting, hoop en zekerheid.
- Ook wij mogen leven uit geloof en vertrouwen op dezelfde God die trouw blijft.

"Want allen die uit het geloof zijn, dezelfde zijn kinderen van Abraham."

Galaten 3:7

DE GOD VAN ABRAHAM IS VANDAAG NOG DEZELFDE

Hij roept ons.
Hij leidt ons.
Hij belooft ons.
En Hij houdt Zijn woord.

ABRAHAM GELOOFDE GOD. EN DAT WERD HEM TOT RECHTVAARDIGHEID GEREKEND.

Romeinen 4:3

Deel 1 – Geroepen door God

Iedere grote reis begint met een eerste stap. Dat geldt ook voor het leven van Abraham. Toen hij nog Abram heette, leefde hij in een wereld vol afgoden en menselijke zekerheden. Hij had een familie, een woonplaats en een vertrouwde omgeving. Maar God had andere plannen met zijn leven.

In dit eerste deel volgen we Abram vanaf zijn leven in Ur tot aan zijn vestiging bij de eiken van Mamre. Het zijn de jaren waarin God hem roept, leidt en vormt. Die weg verloopt niet zonder moeite.

Abram moet zijn vertrouwde leven achterlaten en op reis gaan naar een onbekend land. Onderweg krijgt hij te maken met hongersnood, angst en moeilijke keuzes. Soms vertrouwt hij op God. Soms struikelt hij en kiest hij zijn eigen weg.

Juist daarin is Abram herkenbaar.

Ook wij kennen momenten van geloof en twijfel. Ook wij maken fouten en begrijpen Gods weg niet altijd. Het leven met God is geen rechte weg zonder hindernissen. Het is een weg van leren vertrouwen.

Toch staat in dit deel niet de trouw van Abram centraal, maar de trouw van God.

Steeds opnieuw zien we dat God Zijn beloften niet loslaat. Hij roept mensen, leidt hen stap voor stap en blijft trouw, zelfs wanneer zij tekortschieten.

Dat is niet alleen goed nieuws voor Abraham, maar ook voor ons.

Boven alles wijst het leven van Abraham vooruit naar Jezus Christus. De beloften die God aan Abraham gaf, vinden hun vervulling in Hem. Door Jezus worden mensen uit alle volken gezegend en uitgenodigd om deel te worden van Gods grote familie.

Terwijl je dit eerste deel leest, nodigt God ook jou uit om na te denken over je eigen levensweg.

Waar roept God jou om Hem te vertrouwen?

Welke zekerheden houd jij vast?

En durf jij, net als Abraham, op weg te gaan met Gods beloften?

Want de God die Abraham riep, is vandaag nog dezelfde God.

Hoofdstuk 1 – Uit Ur geroepen

Bijbelgedeelte: Genesis 11:27–32

Lang voordat Abram naar het land Kanaän reisde, begon zijn verhaal in een andere stad: Ur van de Chaldeeën. Ur was een grote en rijke stad in het gebied dat nu Irak heet. Er waren huizen, markten en tempels. Mensen dreven handel met verre landen. Maar de meeste mensen in Ur dienden niet de levende God. Zij vereerden andere goden.

In die stad woonde een man die Terach heette. Hij had drie zonen: Abram, Nahor en Haran. Haran kreeg een zoon die Lot heette. Maar er gebeurde iets verdrietigs. Haran stierf al op jonge leeftijd, terwijl zijn vader Terach nog leefde. Voor de familie was dat een groot verlies.

Na de dood van zijn vader kwam Lot waarschijnlijk dicht bij Abram en Sarai te staan. Later zou Lot met hen meereizen en een belangrijke plaats innemen in het verhaal.

Abram was getrouwd met Sarai. Zij hielden van elkaar, maar zij hadden geen kinderen. Dat was voor hen een groot verdriet. In die tijd werden kinderen gezien als een bijzondere zegen van God. Toch bleef hun huis leeg.

Op een dag besloot Terach met zijn familie te vertrekken uit Ur. Samen gingen zij op reis. Zij namen Abram en Sarai mee, en ook Lot ging met hen mee. Hun doel was het land Kanaän.

Maar zij kwamen niet verder dan de stad Haran. Daar vestigden zij zich. Waarom zij juist daar bleven, weten we niet precies. Misschien werd Terach te oud om verder te reizen. Misschien vonden zij rust na een lange tocht.

Zo werd Haran een belangrijke plaats voor de familie van Abram.

Daar groeide de familie verder. Daar bleven familieleden wonen. Jaren later zou Abrahams knecht teruggaan naar Haran om een vrouw voor Isaak te zoeken. En nog later zou Jakob naar dezelfde familie vluchten.

Gods plannen lopen soms door gewone plaatsen en gewone families heen.

Na verloop van tijd stierf Terach in Haran. Hij werd tweehonderdvijf jaar oud.

Voor Abram begon een nieuwe tijd. Een deel van zijn familie bleef achter in Haran. Maar God was nog niet klaar met Abram.

Binnenkort zou de HEER hem roepen om opnieuw op reis te gaan. Niet zomaar naar een nieuw land, maar op weg naar Gods grote beloften.

Wat Abram toen nog niet wist, was dat God door zijn leven een plan uitvoerde dat de hele wereld zou raken.

Wat leren we over God?

God werkt vaak door gewone mensen en gewone families heen. De familie van Abram kende verdriet, verlies en onvervulde verlangens. Toch begon God juist daar Zijn bijzondere plan. God wacht niet tot mensen volmaakt zijn. Hij roept mensen midden in hun gewone leven.

Jezus centraal

De Bijbel vertelt één groot verhaal: Gods plan om mensen te redden. Dat plan begon niet pas bij de geboorte van Jezus. Al in het leven van Abram werkte God toe naar de komst van de Redder. Uit de familie van Abraham zou uiteindelijk Jezus Christus geboren worden. Door Hem zouden mensen uit alle volken gezegend worden.

Waar families vaak gebroken zijn door zonde en verdriet, brengt Jezus hoop, vergeving en een nieuw begin.

Voor vandaag

Iedere familie kent mooie momenten en moeilijke tijden. Er is vreugde, maar soms ook verdriet, verlies of teleurstelling. Misschien herken jij iets van Abram en Sarai. Misschien draag jij onvervulde verlangens met je mee. Misschien zijn er vragen waarop je nog geen antwoord hebt. Het verhaal van Abraham laat zien dat God ook werkt wanneer wij Zijn plan nog niet begrijpen. Zijn weg is soms anders dan wij verwachten. Maar Zijn beloften blijven staan.

Gespreksvragen

1. Welke gebeurtenissen in jouw familie hebben grote invloed gehad op jouw leven?
2. Hoe ga jij om met onvervulde verlangens of teleurstellingen?
3. Wat betekent het voor jou dat God gewone mensen gebruikt in Zijn plannen?
4. Zijn er momenten geweest waarop je pas later begreep wat God aan het doen was?
5. Hoe geeft het jou hoop dat Gods reddingsplan uiteindelijk uitkomt bij Jezus?

Hoofdstuk 2 – Ga naar het land dat Ik wijzen zal

Bijbelgedeelte: Genesis 12:1–9

Na de dood van zijn vader Terach woonde Abram nog in Haran. Daar had hij familie om zich heen. Het leven was er vertrouwd geworden. Maar God had nog meer voor hem in gedachten. Op een dag sprak de HEER tot Abram: "Ga uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal."

Wat een bijzondere opdracht! God vertelde niet waar Abram precies heen moest. Hij gaf geen kaart en geen reisbeschrijving. Abram moest leren vertrouwen op Gods leiding, stap voor stap.

Maar God gaf niet alleen een opdracht. Hij gaf ook grote beloften. Hij zei tegen Abram: "Ik zal u tot een groot volk maken. Ik zal u zegenen en uw naam groot maken. En in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden."

Dat waren wonderlijke woorden. Abram was al vijfenzeventig jaar oud. Sarai had geen kinderen gekregen. Hoe konden zij dan ooit een groot volk worden? Toch deed Abram wat God van hem vroeg. Dat is één van de mooiste zinnen in de Bijbel: "Abram ging op weg, zoals de HEER tot hem gesproken had."

Abram wist niet waar de reis zou eindigen. Maar hij wist Wie hem riep.

Samen met Sarai, zijn neef Lot en alle mensen die bij hen hoorden, verliet hij Haran. Zij trokken zuidwaarts, op weg naar het land Kanaän.

Na een lange reis kwamen zij aan in het land dat God had beloofd. Abram trok door het land tot aan Sichem, bij de grote boom van More. In die tijd woonden de Kanaänieten nog in het land. Daar verscheen de HEER opnieuw aan Abram.

God zei: "Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven."

Abram bezat nog niets van het land. Hij had geen stad, geen huis en geen akkers. Toch geloofde hij Gods belofte. Als antwoord bouwde Abram een altaar voor de HEER. Later trok hij verder naar het gebied tussen Bethel en Ai. Ook daar bouwde hij een altaar en riep hij de Naam van de HEER aan.

Zo leefde Abram als een vreemdeling in het land dat God hem had beloofd. Hij bezat het nog niet, maar hij vertrouwde erop dat God Zijn woord zou houden. Abram had geen vaste stad. Zijn thuis lag uiteindelijk niet in tenten van stof, maar in Gods beloften.

Wat leren we over God?

God roept mensen om Hem te vertrouwen, ook wanneer zij niet alles kunnen overzien. God vraagt niet eerst of mensen sterk genoeg zijn. Hij vraagt of zij bereid zijn Hem te volgen. En wat God belooft, maakt Hij waar — al duurt dat soms langer dan wij verwachten.

Jezus centraal

God beloofde dat door Abram alle volken van de aarde gezegend zouden worden. Die belofte vindt haar vervulling in Jezus Christus. Jezus werd geboren uit het geslacht van Abraham. Door Zijn leven, sterven en opstanding komt Gods zegen naar mensen uit alle landen en volken.

Abram verliet zijn vertrouwde omgeving om Gods stem te volgen. Jezus verliet de Heerlijkheid van de hemel om mensen te redden. Wie Jezus volgt, wordt net als Abraham geroepen om te leven uit geloof en hoop.

Voor vandaag

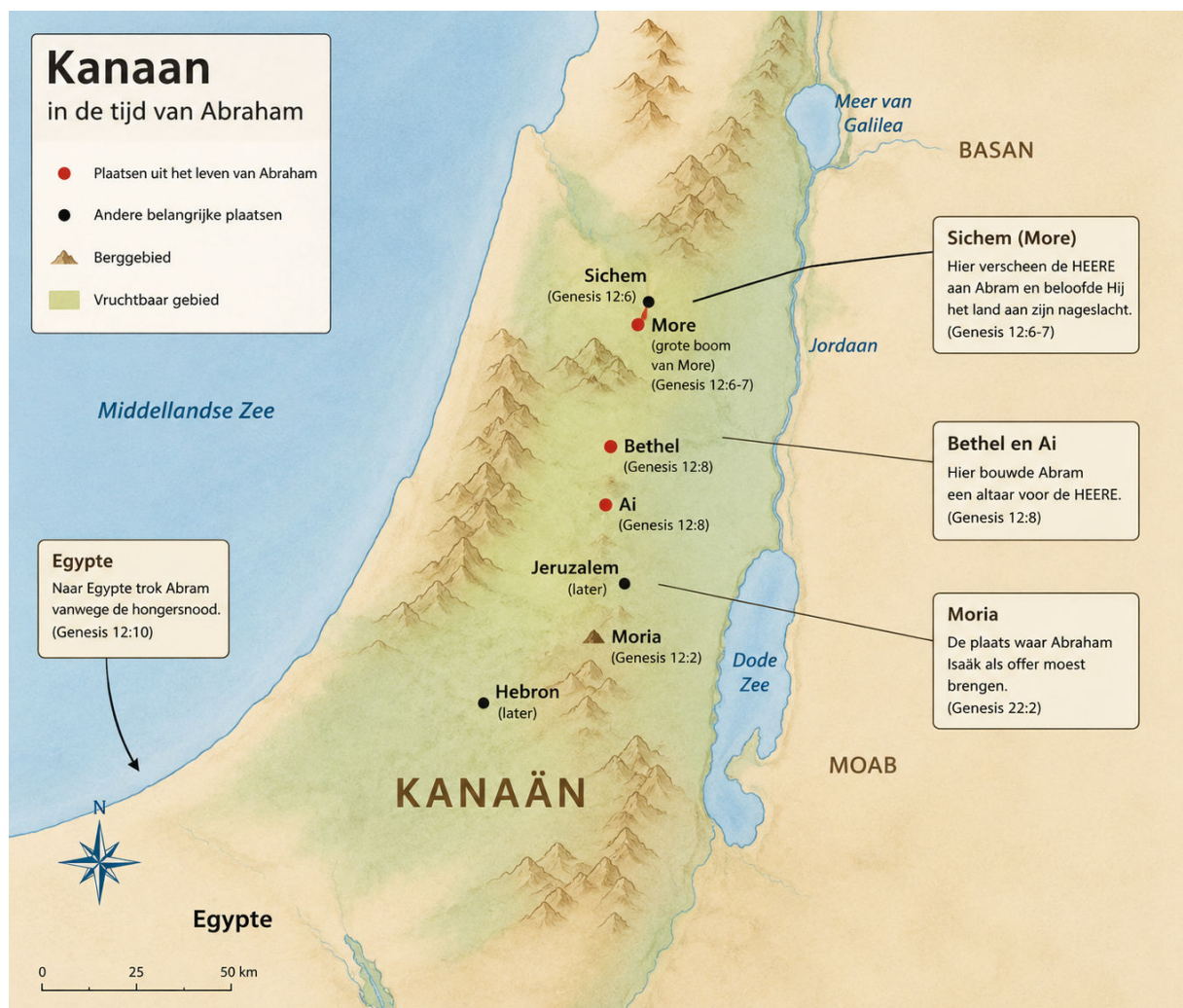
Wij houden vaak van zekerheid. We willen weten wat er gaat gebeuren en hoe onze toekomst eruitziet. Maar God laat ons niet altijd de hele weg zien. Vaak geeft Hij licht voor de volgende stap.

Geloof betekent niet dat je alles begrijpt. Geloof betekent dat je leert vertrouwen op God, ook wanneer de weg onbekend is.

Abram kende de bestemming niet volledig, maar hij kende de God die hem riep. En dat bleek genoeg.

Gespreksvragen

1. Vind jij het moeilijk om dingen los te laten die vertrouwd zijn? Waarom wel of niet?
2. Op welke momenten verlang jij naar meer zekerheid over de toekomst?
3. Wat betekent het voor jou dat geloof soms een stap zetten is zonder alles te weten?
4. Welke beloften van God geven jou hoop in moeilijke tijden?
5. Hoe helpt het jou om met het oog op Jezus te leven, ook wanneer je de weg niet helemaal begrijpt?

Hoofdstuk 3 – Hongersnood in Kanaän en de reis naar Egypte

Bijbelgedeelte: Genesis 12:10–13:4

Abram was in het land Kanaän aangekomen. God had hem geroepen om zijn land en familie achter te laten. Hij had beloofd hem te zegenen en van hem een groot volk te maken. Bij Sichem had de HEER tegen Abram gezegd: "Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven." Abram had een altaar gebouwd voor de HEER. Ook tussen Bethel en Ai had hij een altaar opgericht en de Naam van de HEER aangeroepen.

Het leek een veelbelovend begin. Maar kort daarna gebeurde er iets onverwachts. Er kwam een zware hongersnood in het land. Dat was een groot probleem. Er was te weinig voedsel voor mensen en dieren. Het land dat God had beloofd, leek opeens een plaats van gebrek te zijn. Misschien heeft Abram zich afgevraagd: Waarom gebeurt dit? God heeft mij toch juist hierheen gebracht? Ook mensen die God volgen, begrijpen Zijn weg niet altijd. Omdat de hongersnood ernstig was, trok Abram naar Egypte. Daar was vaak meer voedsel, dankzij de rivier de Nijl.

Terwijl zij dichterbij Egypte kwamen, werd Abram bang. Sarai was een mooie vrouw. Abram vreesde dat de Egyptenaren hem zouden doden om haar als vrouw te nemen.

Daarom zei hij tegen Sarai: "Zeg toch dat u mijn zuster bent, zodat het mij goed zal gaan omwille van u." Wat Abram zei, was niet helemaal onwaar. Sarai was familie van hem. Maar het was ook niet de hele waarheid. Abram verborg dat zij zijn vrouw was. Zijn angst werd groter dan zijn vertrouwen.

Toen zij in Egypte aankwamen, gebeurde waar Abram bang voor was. De Egyptenaren zagen dat Sarai mooi was. Zij werd meegenomen naar het huis van de farao. Abram kreeg schapen, runderen, ezels en kamelen. Aan de buitenkant leek het alsof alles goed ging. Maar schijn kan bedriegen.

Sarai was van hem gescheiden. En boven alles: Abrams eigen plan had hem in moeilijkheden gebracht. Toch liet God Zijn beloften niet los.

De HEER zond plagen over het huis van de farao. Zo maakte Hij duidelijk dat Sarai bij Abram hoorde en dat Zijn plan niet tegengehouden kon worden. De farao ontdekte wat er gebeurd was. Hij liet Abram bij zich komen en zei: "Waarom hebt u mij dit aangedaan? Waarom hebt u niet verteld dat zij uw vrouw is?"

Wat een opvallend moment. De man die geroepen was om een zegen te zijn voor de volken, werd nu terechtgewezen door een heidense koning. Zelfs mensen van geloof maken fouten. Maar Gods trouw is groter dan menselijke zwakheid.

De farao stuurde Abram, Sarai en hun bezit weg uit Egypte. Samen verlieten zij het land. Abram trok weer naar het zuiden, terug naar Kanaän. Lot reisde met hem mee. Uiteindelijk kwam Abram terug bij Bethel, op de plaats waar hij eerder een altaar voor de HEER had gebouwd.

Daar riep hij opnieuw de Naam van de HEER aan. Wat een troostvol beeld. Abram had gefaald. Angst had hem op een verkeerde weg gebracht. Maar God had hem niet losgelaten. God gaf hem de gelegenheid om terug te keren.

Ook gelovigen struikelen soms. Maar de HEER nodigt mensen steeds weer uit om naar Hem terug te keren. Zo begon Abram opnieuw zijn weg met God.

Wat leren we over God?

Gods kinderen zijn niet volmaakt. Abram wordt in de Bijbel een man van geloof genoemd. Toch zien we hier zijn angst en zwakheid. Dat geeft hoop. Want God werkt niet met volmaakte mensen, maar met mensen die op Hem leren vertrouwen. God blijft trouw, zelfs wanneer Zijn kinderen struikelen.

Jezus centraal

Abram probeerde zichzelf te beschermen door een halve waarheid te spreken. Jezus deed het tegenovergestelde. Hij sprak altijd de waarheid, ook toen Hem dat lijden en de dood kostte. Waar Abram faalde, bleef Jezus volmaakt gehoorzaam aan Zijn Vader.

Dat is goed nieuws voor ons. Want ook wij lijken vaak meer op Abram dan op Jezus. Wij kennen angst, twijfel en verkeerde keuzes. Maar Jezus kwam juist om zondaren te redden. Door Hem is er vergeving en een nieuw begin voor iedereen die tot God terugkeert.

Voor vandaag

Misschien herken je iets van Abram. Ook wij kunnen soms uit angst verkeerde keuzes maken. Soms proberen we problemen zelf op te lossen, zonder eerst op God te vertrouwen. Maar ons falen hoeft niet het einde van het verhaal te zijn. Zoals Abram terugkeerde naar Bethel, zo nodigt God ook ons uit om steeds weer naar Hem terug te keren. Zijn genade is groter dan onze fouten.

Gespreksvragen

1. Wanneer merk jij dat angst invloed heeft op jouw keuzes?
2. Waarom is het soms moeilijk om volledig eerlijk te zijn?
3. Wat betekent het voor jou dat God trouw blijft wanneer mensen falen?
4. Heb jij momenten gekend waarop je, net als Abram, opnieuw moest beginnen?
5. Hoe geeft Jezus je hoop wanneer je terugkijkt op je eigen fouten?

Hoofdstuk 4 – Abram en Lot gaan ieder hun eigen weg

Bijbelgedeelte: Genesis 13:5–18

Abram was teruggekeerd uit Egypte. Samen met Sarai en Lot woonde hij weer in het land Kanaän. God had hem niet losgelaten, ondanks zijn fouten. Bij Bethel had Abram opnieuw de Naam van de HEER aangeroepen.

In de jaren die volgden, werden Abram en Lot rijker. Zij bezaten veel schapen, geiten, runderen en tenten. Ook hadden zij veel knechten die voor de kudden zorgden. Maar rijkdom bracht ook problemen met zich mee.

Het land bood niet genoeg ruimte voor alle dieren. De herders van Abram kregen ruzie met de herders van Lot. Daarbij woonden ook de Kanaänieten en de Ferezieten in het land. De spanning liep op.

Abram wilde geen ruzie. Lot was immers zijn neef. Daarom zei Abram: "Laat er toch geen onenigheid zijn tussen mij en jou, want wij zijn mannen die bij elkaar horen."

Wat een bijzondere houding. Abram was ouder dan Lot. God had juist aan hém het land beloofd. Toch eiste hij zijn rechten niet op. Integendeel, hij gaf Lot de eerste keuze. Abram wees naar het land om hen heen en zei: "Ligt het hele land niet voor je open?"

Kies jij eerst. Als jij naar links gaat, ga ik naar rechts. En als jij naar rechts gaat, ga ik naar links." Lot keek om zich heen.

Hij zag de vruchtbare Jordaanvlakte. Er was veel water en het gebied leek op een paradijs. Het deed denken aan de tuin van Eden en aan Egypte. Voor Lot leek de keuze eenvoudig. Hij koos de Jordaanstreek en sloeg zijn tenten op in de richting van Sodom. De Bijbel voegt daar een belangrijke opmerking aan toe: "De mannen van Sodom waren slecht en zondig tegenover de Heer."

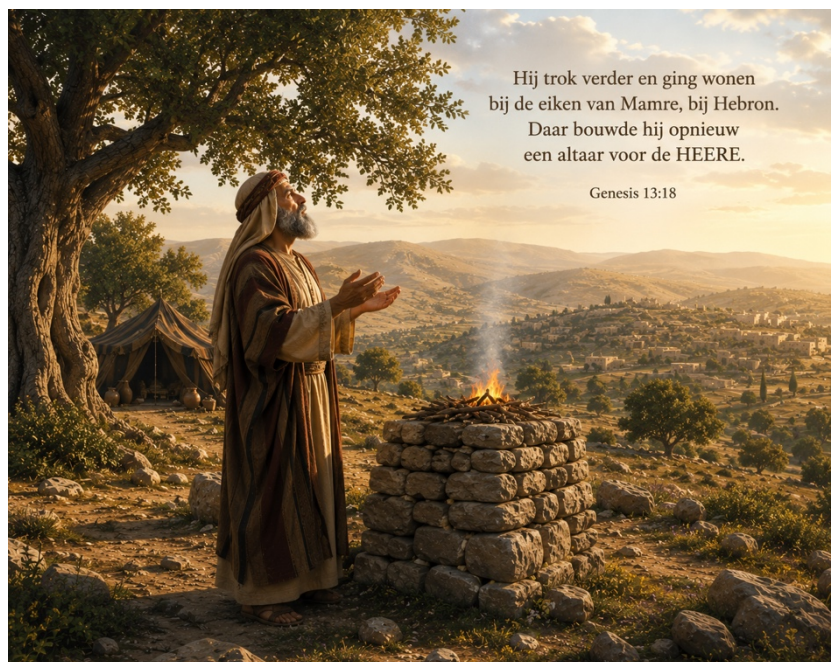
Lot koos met zijn ogen. Hij zag rijkdom en vruchtbaarheid, maar hij zag niet het geestelijke gevaar. Abram bleef achter in Kanaän.

Misschien voelde hij zich teleurgesteld. Het beste land leek verdwenen. Maar juist toen sprak de Heer opnieuw tot hem. God zei: "Sla toch uw ogen op en kijk naar het noorden, het zuiden, het oosten en het westen. Heel het land dat u ziet, zal Ik aan u en uw nageslacht geven, voor eeuwig."

Wat een verschil! Lot sloeg zijn ogen op om zelf te kiezen. Abram sloeg zijn ogen op omdat God het hem opdroeg. Daarna gaf God nog een bijzondere belofte: "Ik zal uw nageslacht maken als het stof van de aarde. Als iemand het stof van de aarde kan tellen, dan zal ook uw nageslacht geteld kunnen worden."

Abram bezat nog geen stukje grond. Hij had nog geen zoon. Toch sprak God over een grote toekomst. Abram vertrouwde op Gods woord.

Hij trok verder en ging wonen bij de eiken van Mamre, bij Hebron. Daar bouwde hij opnieuw een altaar voor de Heer. Zo eindigt dit hoofdstuk niet met bezit of rijkdom, maar met aanbidding. Want voor Abram was God belangrijker dan het beste stuk land.

Hij trok verder en ging wonen
bij de eiken van Mamre, bij Hebron.
Daar bouwde hij opnieuw
een altaar voor de HEERE.

Genesis 13:18

Wat leren we over God?

God ziet verder dan mensen. Wij kijken vaak naar wat mooi, groot of aantrekkelijk lijkt. Maar God ziet het hart en kent de toekomst. Wie op God vertrouwt, hoeft niet krampachtig vast te houden aan zijn eigen rechten. God zorgt voor Zijn kinderen en blijft trouw aan Zijn beloften.

Jezus centraal

Lot koos wat hem het meeste voordeel leek te geven. Jezus koos een andere weg. Hij zocht niet Zijn eigen eer of rijkdom, maar kwam om anderen te dienen. Hij gaf zelfs Zijn leven aan het kruis. Waar mensen vaak eerst aan zichzelf denken, laat Jezus zien wat echte liefde is. Wie Hem volgt, leert niet alleen te leven voor zichzelf, maar ook voor anderen.

Voor vandaag

Ook wij moeten keuzes maken. Soms lijken bepaalde wegen aantrekkelijk: meer geld, meer succes of meer gemak. Maar niet elke mooie weg is ook een goede weg. De vraag is niet alleen: Wat wil ik? De belangrijkste vraag is: Wat wil God?

Abram leerde leven uit vertrouwen op Gods beloften. Dat vraagt geduld, geloof en soms ook loslaten. Maar wie zijn vertrouwen op God stelt, komt nooit bedrogen uit.

Gespreksvragen

1. Waar let jij meestal op wanneer je belangrijke keuzes moet maken?
2. Waarom is het soms moeilijk om anderen voorrang te geven?
3. Heb je weleens ervaren dat iets aantrekkelijk leek, maar uiteindelijk niet goed voor je was?
4. Wat betekent het voor jou om God te vertrouwen, ook wanneer je niet alles in handen hebt?
5. Hoe helpt het voorbeeld van Jezus jou om keuzes te maken in je dagelijks leven?

Deel 2 – Leven uit Gods verbond

God had Abram geroepen uit Ur. Hij had hem geleid naar Kanaän en grote beloften gegeven. Maar hoewel Abram in het beloofde land woonde, was er nog veel niet vervuld. Hij bezat het land nog niet. Hij had nog geen zoon. En de jaren gingen voorbij.

Juist in deze periode leert Abram wat geloof werkelijk betekent. Geloven is niet alleen een eerste stap zetten. Geloven is ook leren wachten op Gods tijd. Dat is vaak niet gemakkelijk. Wanneer beloften lang op zich laten wachten, kunnen mensen ongeduldig worden. Soms proberen zij zelf een oplossing te vinden. Soms komen er twijfels en vragen. Ook Abram kende die strijd.

In dit deel van zijn leven zien we hoogtepunten en dieptepunten. Hij redt zijn neef Lot uit de handen van vijanden. Hij ontmoet de mysterieuze koning-priester Melchizedek. Onder de sterrenhemel ontvangt hij Gods verbond. Maar we lezen ook over de pijnlijke geschiedenis van Hagar en Ismaël en zien hoe wachten op Gods beloften moeilijk kan zijn.

Toch blijft één ding steeds hetzelfde: God blijft trouw.

De Heer sluit een verbond met Abram. Dat betekent dat God Zichzelf met beloften aan hem verbindt. Niet omdat Abram volmaakt is, maar omdat God genadig en trouw is. Door dit verbond werkt God verder aan Zijn grote plan van redding.

Dat plan wijst vooruit naar Jezus Christus. Want uiteindelijk wordt de grootste belofte aan Abraham vervuld in Hem. Door Jezus worden mensen uit alle volken gezegend en uitgenodigd om deel te worden van Gods familie.

Terwijl je dit deel leest, mag je jezelf afvragen: Hoe ga ik om met wachten?

Durf ik op God te vertrouwen wanneer Zijn weg anders loopt dan ik had verwacht?

En leef ik uit Zijn beloften, ook wanneer ik de vervulling nog niet zie?

De God van Abraham is een God die Zijn woord houdt. Wat Hij belooft, maakt Hij waar.

Hoofdstuk 5 – Abram redt Lot en ontmoet Melchizedek

Bijbelgedeelte: Genesis 14:1–24

Lot had gekozen voor de vruchtbare vlakte van de Jordaan. Hij was gaan wonen in de buurt van Sodom. Het leek een goede keuze. Er was veel water en het land was vruchtbaar. Maar niet alles wat mooi lijkt, is ook goed. In die tijd waren er veel kleine koningen. Soms voerden zij oorlog met elkaar. Dat gebeurde ook in het gebied rond Sodom. Vier machtige koningen uit het oosten trokken op tegen vijf koningen uit Kanaän. Er ontstond een grote strijd in de Siddimvallei, bij de Zoutzee. De koningen van Sodom en Gomorra werden verslagen. De overwinnaars namen veel bezittingen mee. Ook namen zij mensen gevangen. Lot en zijn gezin behoorden tot die gevangenen.

Toen Abram hoorde wat er gebeurd was, bleef hij niet stilzitten. Samen met zijn knechten, in totaal driehonderdachtien man, ging hij op weg om Lot te redden. Wat een moedige daad! Abram had geen leger zoals de grote koningen. Toch vertrouwde hij op God. 's Nachts verdeelde hij zijn mannen in groepen. Zij vielen de vijanden onverwachts aan en joegen hen weg. Zo bevrijdde Abram Lot, zijn familie en alle andere gevangenen.

Ook bracht hij de buit terug. Abram was niet alleen een man van geloof. Hij was ook een man die opkwam voor anderen.

Na de overwinning gebeurde er iets bijzonders. Toen Abram terugkeerde, kwam een man hem tegemoet. Zijn naam was Melchizedek. Melchizedek was koning van Salem en priester van God, de Allerhoogste. Hij bracht brood en wijn mee en zegende Abram: "Gezegend zij Abram door God, de Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit." Wat een bijzonder moment.

Midden in een wereld vol oorlog en macht ontmoette Abram een priester die de ware God diende. Abram gaf Melchizedek een tiende deel van alles wat hij had buitgemaakt. Daarmee liet hij zien dat de overwinning niet zijn eigen verdienste was, maar een gave van God. Kort daarna kwam ook de koning van Sodom naar Abram toe. Hij deed Abram een voorstel: "Geef mij de mensen terug, maar houd de bezittingen voor uzelf."

Dat leek aantrekkelijk. Abram had rijk kunnen worden. Maar Abram weigerde. Hij zei dat hij niets wilde aannemen, zodat niemand later zou kunnen zeggen: "Ik heb Abram rijk gemaakt." Abram wilde dat alle eer aan God toekwam.

Zijn rijkdom en toekomst lagen niet in de handen van mensen, maar in Gods beloften.

Wat leren we over God?

God zorgt voor Zijn mensen. Hij zag Lot in zijn nood en gebruikte Abram om hem te redden. Ook laat God zien dat echte zegen niet komt van rijkdom of macht, maar van Hemzelf. God is de Allerhoogste. Hemel en aarde behoren Hem toe.

Jezus centraal

Melchizedek is één van de meest bijzondere personen in de Bijbel. Hij is koning én priester. Dat was in Israël later bijna nooit mogelijk. Het Nieuwe Testament laat zien dat Melchizedek vooruitwijst naar Jezus Christus. Jezus is de volmaakte Koning en Priester. Hij brengt vrede tussen God en mensen.

Ook het brood en de wijn die Melchizedek meebracht, laten ons denken aan het avondmaal en aan Jezus, Die Zijn leven gaf voor ons.

Waar Abram Lot redde uit gevangenschap, kwam Jezus om mensen te bevrijden uit de macht van zonde en dood.

Voor vandaag

Wij leven in een wereld vol strijd, onrust en verleiding.

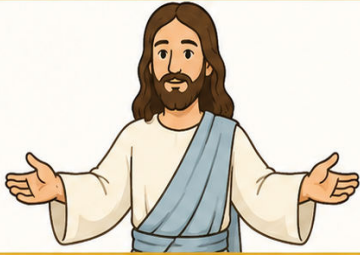
Soms lijkt rijkdom of succes de belangrijkste zaak in het leven. Maar Abram laat zien dat Gods zegen meer waard is dan aardse rijkdom. De vraag is niet alleen: Wat levert mij iets op?

De belangrijkste vraag is: Hoe kan ik God eren met mijn leven? Wie leeft uit Gods beloften, leert dat Zijn zegen groter is dan alles wat deze wereld te bieden heeft.

Gespreksvragen

1. Wat vind jij belangrijker: succes, bezit of Gods zegen? Waarom?
2. Waarom denk je dat Abram Lot bleef helpen, ook nadat zij uit elkaar waren gegaan?
3. Wat spreekt je aan in de ontmoeting tussen Abram en Melchizedek?
4. Zijn er momenten geweest waarop jij moest kiezen tussen voordeel voor jezelf en trouw aan God?
5. Hoe helpt het jou om te weten dat Jezus onze Koning en Priester is?

Jezus en Melchizedek

Melchizedek	Overeenkomsten	Jezus
	 Koning én priester	
 Koning van Salem (vrede)	 Dienen God	 Koning van Gods koninkrijk
 Priester van God, de Allerhoogste	 Brood en wijn	 Onze priester voor altijd
 Bracht brood en wijn	 Zegenen mensen	 Gaf brood en wijn bij het avondmaal
 Zegende Abram	 Zorgen voor vrede en redding	 Zegent en vergeeft mensen
 Abram gaf hem een tiende		 Gaf Zijn leven voor onze redding

Melchizedek wijst vooruit naar Jezus.
Jezus is de volmaakte Koning en Priester.

Hoofdstuk 6 – Kijk naar de sterren

Bijbelgedeelte: Genesis 15:1–21

Abram had een grote overwinning behaald. Met Gods hulp had hij Lot bevrijd en was hij veilig teruggekeerd. Toch was zijn hart niet zonder zorgen. Misschien vroeg hij zich af of de verslagen koningen terug zouden komen. Misschien dacht hij aan iets anders dat hem al jaren bezighield. God had grote beloften gegeven. Maar Abram had nog steeds geen zoon.

Toen sprak de Heer opnieuw tot hem in een visioen: "Wees niet bevreesd, Abram. Ikzelf zal een schild voor je zijn. Je loon zal vorstelijk zijn." Wat een troostrijke woorden.

God gaf Abram niet eerst iets. Hij gaf Zichzelf. Toch durfde Abram eerlijk te zijn. Hij zei: "Heer, wat zult U mij geven? Ik blijf kinderloos."

Abram werd ouder. Sarai werd ouder. De jaren gingen voorbij. Hoe kon Gods belofte ooit vervuld worden? Soms wachten mensen lang op de vervulling van Gods beloften. Ook gelovigen kennen vragen en twijfels. God werd niet boos op Abram. Integendeel. Hij nodigde hem uit om naar buiten te gaan. De nacht was donker. Boven hen schitterden duizenden sterren aan de hemel. Toen zei de Heer: "Kijk toch naar de hemel en tel de sterren, als u ze kunt tellen. Zo zal uw nageslacht zijn." Abram keek omhoog.

Hij zag de sterren, maar nog geen zoon. Hij zag de belofte, maar nog niet de vervulling. En toch gebeurde er iets bijzonders. De Bijbel zegt: "En hij geloofde in de HEER, en Die rekende hem dat tot gerechtigheid." Dat is één van de belangrijkste verzen van de

hele Bijbel. Abram werd niet rechtvaardig omdat hij alles goed deed. Hij werd rechtvaardig omdat hij God vertrouwde. Zo werkt het nog steeds.

Mensen worden niet gered door hun goede werken, maar door geloof in God en Zijn beloften. Daarna herinnerde God Abram eraan dat Hij hem uit Ur had geleid om hem dit land te geven. Maar Abram stelde een vraag: "Heer, waardoor zal ik weten dat ik het in bezit zal krijgen?"

Ook deze vraag nam God serieus. Hij gaf Abram opdracht om dieren te brengen voor een verbonds-sluiting. In die tijd maakten mensen soms een verbond door dieren in stukken te delen. Daarmee zeiden zij eigenlijk: "Als ik mijn woord breek, mag mij hetzelfde overkomen als deze dieren."

Abram legde de dieren neer en wachtte. Toen de zon onderging, viel er een diepe slaap over hem. In de duisternis zag hij iets wonderlijks. Een rokende oven en een vurige fakkel gingen tussen de stukken dieren door. Dat waren tekenen van Gods aanwezigheid.

Opvallend is dat alleen God tussen de stukken doorging. Abram deed dat niet. Daarmee liet God zien dat Zijn verbond uiteindelijk rust op Zijn trouw en niet op die van mensen. God beloofde opnieuw het land aan Abram en zijn nageslacht. Wat God belooft, maakt Hij waar. Ook als mensen moeten wachten.

Wat leren we over God?

God nodigt mensen uit om Hem te vertrouwen. Hij kent onze vragen en twijfels. Toch blijft Hij trouw aan Zijn woord. Gods beloften hangen uiteindelijk niet af van menselijke kracht, maar van Zijn eigen trouw.

Jezus centraal

In dit hoofdstuk klinkt het evangelie al duidelijk door. Abram werd rechtvaardig door geloof. Het Nieuwe Testament leert dat ook wij rechtvaardig worden door geloof in Jezus Christus. Jezus heeft het verbond volmaakt vervuld. Waar mensen tekortschieten, bleef Hij volmaakt gehoorzaam. Door Zijn dood en opstanding opent Hij de weg naar God. Wie op Jezus vertrouwt, mag weten dat Gods beloften zeker zijn.

Voor vandaag

Soms lijkt het alsof Gods beloften ver weg zijn. Misschien bid je al lange tijd om iets. Misschien begrijp je Gods weg niet. Abram moest jarenlang wachten. Toch leerde hij omhoog te kijken. Niet naar zijn eigen mogelijkheden, maar naar Gods trouw. Wanneer wij naar de sterren kijken, mogen wij denken aan een God Die doet wat Hij belooft. Zijn tijd is niet altijd onze tijd. Maar Zijn trouw houdt nooit op. Ges

Gespreksvragen

1. Heb jij weleens lang moeten wachten op iets waar je naar verlangde?
2. Waarom is wachten vaak moeilijk?
3. Wat betekent het voor jou dat Abram eerlijk zijn vragen aan God stelde?
4. Hoe helpt het je om te weten dat Gods beloften rusten op Zijn trouw en niet op jouw volmaaktheid?
5. Op welke momenten helpt het jou om, net als Abram, omhoog te kijken en op God te vertrouwen?

Hoofdstuk 7 – Hagar en Ismaël

Bijbelgedeelte: Genesis 16:1–16

God had Abram beloofd dat hij een groot nageslacht zou krijgen. Jaren eerder had Hij hem zelfs laten kijken naar de sterren aan de hemel. Maar de beloofde zoon was nog steeds niet geboren. Abram en Sarai werden ouder. De tijd ging voorbij. Toch bleef hun tent zonder kinderen. Dat was een groot verdriet.

Misschien hebben Abram en Sarai zich vaak afgevraagd hoe Gods belofte ooit vervuld zou worden. Misschien hebben zij gebeden en gewacht. Maar wachten kan moeilijk zijn. Op een dag kwam Sarai met een plan. Zij had een Egyptische slavin die Hagar heette. Sarai zei tegen Abram: "Misschien zal ik door haar kinderen krijgen."

In die tijd gebeurde het vaker dat een slavin kinderen kreeg voor haar meesteres. Toch was dit niet de weg die God had beloofd. Abram luisterde naar Sarai. Hagar werd ook zijn vrouw en al snel bleek dat zij een kind verwachtte.

Maar vanaf dat moment ontstonden er problemen. Toen Hagar merkte dat zij zwanger was, begon zij neer te kijken op Sarai. En Sarai werd jaloers en verdrietig.

De sfeer in het gezin veranderde. Waar mensen hun eigen oplossingen zoeken, ontstaan vaak nieuwe moeilijkheden. Sarai gaf Hagar de schuld van de situatie. Uiteindelijk

behandelde zij haar zo hard dat Hagar vluchtte. Alleen trok Hagar de woestijn in. Misschien voelde zij zich afgewezen, verdrietig en vergeten.

Maar juist daar gebeurde iets wonderlijks. Bij een bron in de woestijn ontmoette zij de Engel van de Heer. Hij vroeg: "Hagar, waar kom je vandaan en waar ga je heen?"

God kende haar naam. God kende haar verhaal.

De Engel zei dat zij moest terugkeren. Ook gaf Hij een bijzondere belofte. Haar zoon zou Ismaël heten, wat betekent: God hoort. Want de Heer had haar ellende gezien en haar geroep gehoord.

Wat een troost. Mensen kunnen vergeten worden door anderen, maar nooit door God.

Hagar gaf de Heer een bijzondere naam: "U bent de God Die naar mij omziet." Dat is één van de mooiste uitspraken in de Bijbel. De God van Abraham zag niet alleen Abraham en Sarai. Hij zag ook een eenzame slavin in de woestijn. Hagar keerde terug naar het kamp.

Toen haar zoon werd geboren, gaf Abram hem de naam Ismaël, zoals God had gezegd. Abram was zesentachtig jaar oud toen Ismaël geboren werd. Maar Ismaël was niet de zoon van de belofte. Gods plan was nog niet voltooid.

Wat leren we over God?

God ziet mensen die door anderen worden vergeten. Hagar was geen rijke of machtige vrouw. Toch kende God haar naam en haar verdriet. God hoort het roepen van mensen. Hij is niet alleen de God van grote leiders, maar ook van mensen die zich klein, eenzaam of afgewezen voelen.

Jezus centraal

Hagar vluchtte de woestijn in omdat haar leven vol pijn was geworden. Jezus kwam juist naar deze wereld om mensen op te zoeken die gebroken zijn. Hij zag mensen die door anderen werden gemeden. Hij sprak met mensen die zich alleen voelden. Hij gaf hoop aan mensen die geen hoop meer hadden. Zoals God naar Hagar omzag, zo ziet Jezus ook vandaag nog om naar mensen. Niemand is voor Hem onbelangrijk.

Voor vandaag

Soms willen wij Gods plannen helpen. We vinden wachten moeilijk en proberen zelf oplossingen te bedenken. Maar Gods weg is vaak anders dan onze weg. Dit verhaal laat zien dat eigen oplossingen nieuwe problemen kunnen veroorzaken. Tegelijk laat het zien hoe groot Gods genade is. Zelfs midden in menselijke fouten blijft God mensen opzoeken.

Misschien voel jij je soms over het hoofd gezien of niet begrepen. Denk dan aan Hagar. De God van Abraham is ook de God Die naar jou omziet.

Gespreksvragen

1. Waarom denk je dat wachten op Gods tijd zo moeilijk kan zijn?
2. Herken je momenten waarop je zelf een oplossing zocht in plaats van op God te vertrouwen?
3. Wat raakt je in het verhaal van Hagar?
4. Wat betekent het voor jou dat God mensen ziet die door anderen worden vergeten?
5. Hoe laat Jezus zien dat Hij om mensen geeft die zich alleen of afgewezen voelen?

Hoofdstuk 8 – Een nieuwe naam en een nieuw teken

Bijbelgedeelte: Genesis 17:1–27

Dertien jaar waren voorbijgegaan sinds de geboorte van Ismaël. Dertien jaar. De Bijbel vertelt ons bijna niets over die periode. Maar één ding weten we wel: de beloofde zoon was nog steeds niet geboren. Abram was inmiddels negenennegentig jaar oud. Misschien dacht hij soms dat Gods beloften nooit meer werkelijkheid zouden worden. Maar God was hem niet vergeten. Op een dag verscheen de Heer opnieuw aan Abram. Hij zei: "Ik ben God, de Almachtige. Wandel voor Mijn aangezicht en wees oprecht." Daarmee herinnerde God Abram eraan dat niets voor Hem onmogelijk is. Mensen worden oud. Lichamen worden zwakker. Maar Gods macht verandert nooit. Daarna vernieuwde God Zijn verbond met Abram. Hij beloofde opnieuw dat Abram de vader van vele volken zou worden. Toen gebeurde er iets bijzonders. God gaf Abram een nieuwe naam. Voortaan zou hij niet meer Abram heten. Zijn nieuwe naam werd Abraham.

De naam Abram betekent waarschijnlijk "verheven vader". Maar Abraham betekent "vader van een menigte of vader van vele volken". Wat een opmerkelijke naam.

Abraham had nog steeds geen zoon van Saraï. Toch gaf God hem alvast een naam die bij Zijn belofte paste. God zag niet alleen het heden. Hij zag ook de toekomst. Daarna sprak God over Saraï, wat “mijn vorstin of mijn prinses” betekent. Ook zij kreeg een nieuwe naam. Voortaan zou zij Sara heten. Sara betekent ook “vorstin”, maar is minder persoonlijk. Sara wil zeggen vorstin van de gehele wereld. Ook een naamsverandering die veelomvattend is

En God beloofde dat juist zij een zoon zou krijgen. Abraham kon het bijna niet geloven. Hij viel op zijn gezicht en lachte. Niet omdat hij God bespote, maar omdat het zo onvoorstelbaar klonk. Een man van bijna honderd jaar. Een vrouw van negentig jaar. Hoe konden zij nog ouders worden? Toch zei God: "Sara zal u een zoon baren. U moet hem Isaak noemen." De naam Isaak betekent: hij lacht.

God wist al dat deze belofte verwondering en vreugde zou brengen. Daarna gaf God ook een teken van het verbond. Alle mannen in Abrahams huis moesten besneden worden. Dat was een zichtbaar teken dat zij bij Gods verbond hoorden.

Het teken zelf kon niemand redden. Maar het herinnerde het volk eraan dat zij bij God hoorden en dat Zijn beloften betrouwbaar waren.

Nog diezelfde dag gehoorzaamde Abraham. Hij wachtte niet. Hij deed precies wat God had gezegd. Dat laat zien hoe zijn geloof gegroeid was. De man die vroeger soms twijfelde en eigen oplossingen zocht, leerde steeds meer vertrouwen op Gods woord.

Wat leren we over God?

God doet wat Hij belooft. Zelfs wanneer iets onmogelijk lijkt, blijft Zijn woord betrouwbaar. God ziet verder dan mensen. Waar wij beperkingen zien, ziet Hij mogelijkheden. Voor God is niets onmogelijk.

Jezus centraal

Abraham kreeg een nieuwe naam omdat God hem een nieuwe toekomst gaf. Ook in het Nieuwe Testament zien we dat God mensen vernieuwt. Door Jezus krijgen mensen een nieuw leven. Wie bij Hem hoort, blijft niet dezelfde.

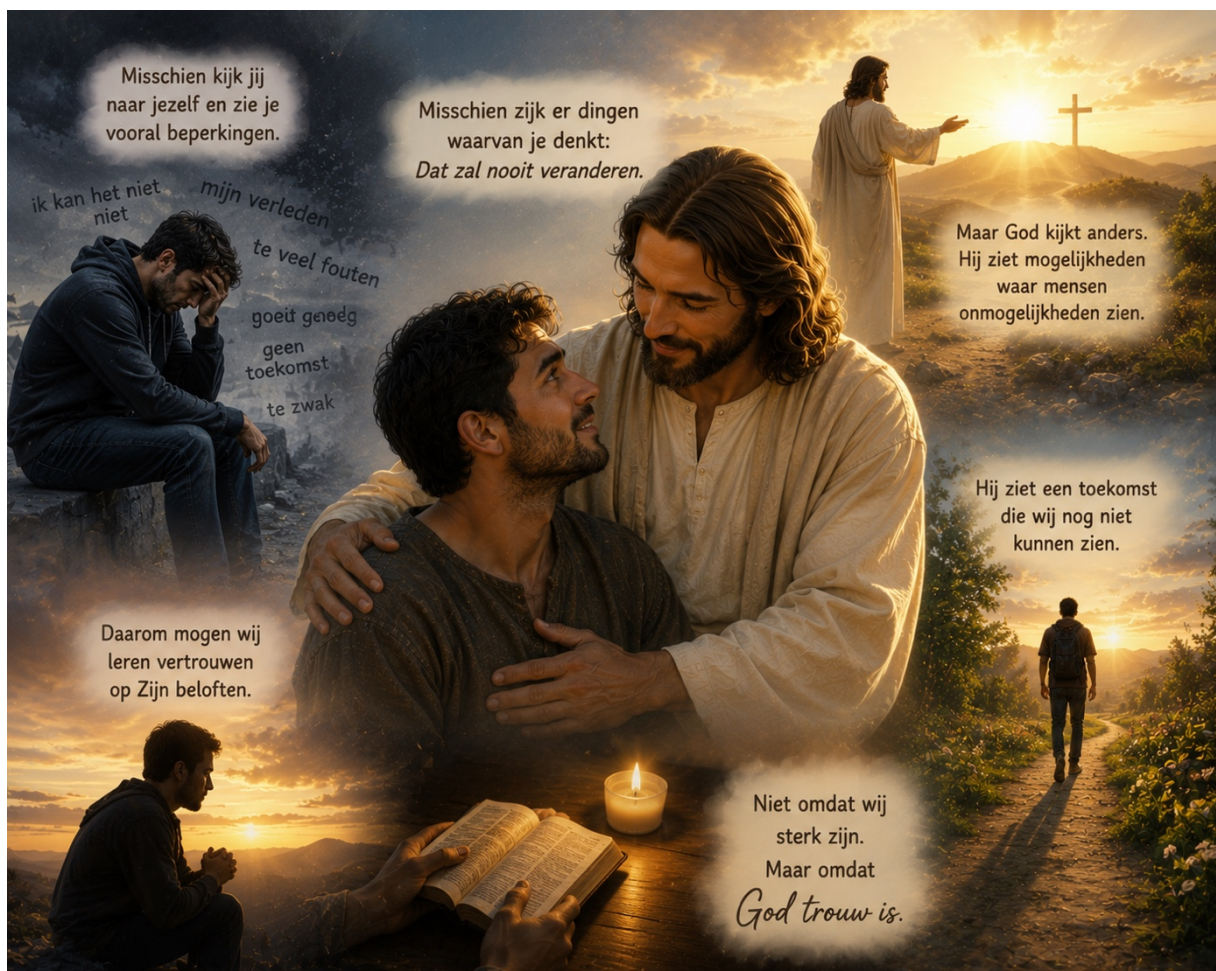
God vergeeft zonden, vernieuwt harten en geeft een nieuwe toekomst. Het teken van het verbond wees vooruit naar iets groters. Niet een teken aan het lichaam, maar een vernieuwd hart door de Heilige Geest. Dat is het werk dat Jezus doet in mensenlevens.

Voor vandaag

Misschien kijk jij naar jezelf en zie je vooral beperkingen. Misschien zijn er dingen waarvan je denkt: Dat zal nooit veranderen. Maar God kijkt anders. Hij ziet mogelijkheden waar mensen onmogelijkheden zien. Hij ziet een toekomst die wij nog niet kunnen zien. Daarom mogen wij leren vertrouwen op Zijn beloften. Niet omdat wij sterk zijn. Maar omdat God trouw is.

Gespreksvragen

1. Waarom denk je dat God Abram en Sarai nieuwe namen gaf?
2. Heb jij weleens meegemaakt dat iets onmogelijk leek, maar toch gebeurde?
3. Wat leert dit verhaal je over Gods macht?
4. Waarom is gehoorzaamheid soms moeilijk, zelfs wanneer je weet wat goed is?
5. Wat betekent het voor jou dat Jezus mensen een nieuw leven geeft?

Hoofdstuk 9 – De drie bezoekers bij Mamre

Bijbelgedeelte: Genesis 18:1–15

Het was een warme dag. Abraham zat bij de ingang van zijn tent, onder de eiken van Mamre. De zon stond hoog aan de hemel. Misschien dacht hij na over alles wat God had beloofd. Hij was inmiddels negenennegentig jaar oud. God had gezegd dat Sara een zoon zou krijgen. Maar hoe dat mogelijk was, wist Abraham nog steeds niet. Terwijl hij daar zat, zag hij plotseling drie mannen staan. Zij waren zomaar verschenen. Abraham stond meteen op en liep naar hen toe. Hij boog diep voor hen en nodigde hen uit om te rusten onder de bomen. Dat was in die tijd een teken van gastvrijheid. Abraham zei: "Laat wat water halen om uw voeten te wassen. Rust uit onder de boom. Dan zal ik iets te eten brengen." De bezoekers stemden toe.

Meteen ging Abraham aan het werk. Hij haastte zich naar de tent en vroeg Sara om vers brood te bakken. Daarna koos hij een mooi kalf voor een maaltijd. Zijn knechten maakten alles klaar. Niet veel later stond er een uitgebreide maaltijd klaar. Abraham

diende zijn gasten persoonlijk. Terwijl zij aten, gebeurde er iets bijzonders. Eén van de bezoekers vroeg: "Waar is Sara, uw vrouw?" Abraham antwoordde: "Daar, in de tent." Toen zei de bezoeker: "Volgend jaar zal Ik terugkomen, en dan zal Sara een zoon hebben." Sara luisterde vanuit de tent mee. Toen zij dit hoorde, moest zij lachen. Niet hardop, maar in zichzelf. Hoe kon dit waar zijn? Zij was al oud. Abraham was al oud. De tijd om kinderen te krijgen leek lang voorbij. Maar de HEERE wist wat Sara dacht. Hij vroeg aan Abraham: "Waarom heeft Sara gelachen?" En toen sprak Hij woorden die door de eeuwen heen zijn blijven klinken: "Zou er iets voor de Heer te wonderlijk zijn?" Dat is de kern van dit verhaal.

Voor mensen zijn veel dingen onmogelijk. Maar voor God niet. Sara schrok toen zij merkte dat God haar gedachten kende. Zij ontkende dat zij had gelachen. Maar de Heer zei: "Nee, u hebt wel gelachen." Toch wees God haar niet af. Integendeel. Hij liet haar zien dat Zijn belofte bleef staan. Niet omdat Abraham en Sara sterk waren. Maar omdat God trouw was. Binnen een jaar zou blijken dat niets onmogelijk is voor God.

Wat leren we over God?

God kent niet alleen onze woorden, maar ook onze gedachten. Hij weet wat er leeft in ons hart. Tegelijk is Hij geduldig met mensen die twijfelen. Zelfs wanneer Sara lacht uit ongelooft, blijft God vasthouden aan Zijn belofte. Voor God is niets onmogelijk.

Jezus centraal

In dit verhaal komt God zelf naar Abraham toe. Hij zoekt Abraham op en bevestigt opnieuw Zijn belofte. Dat wijst vooruit naar Jezus. God bleef niet ver weg in de hemel. In Jezus kwam Hij naar deze wereld toe. Ook Jezus zocht mensen op. Hij kwam niet alleen voor sterke gelovigen, maar juist voor mensen die twijfelden, worstelden en vragen hadden. Zoals God Abraham en Sara bezocht, zo komt Jezus ook vandaag dichtbij mensen. Hij nodigt hen uit om Hem te vertrouwen.

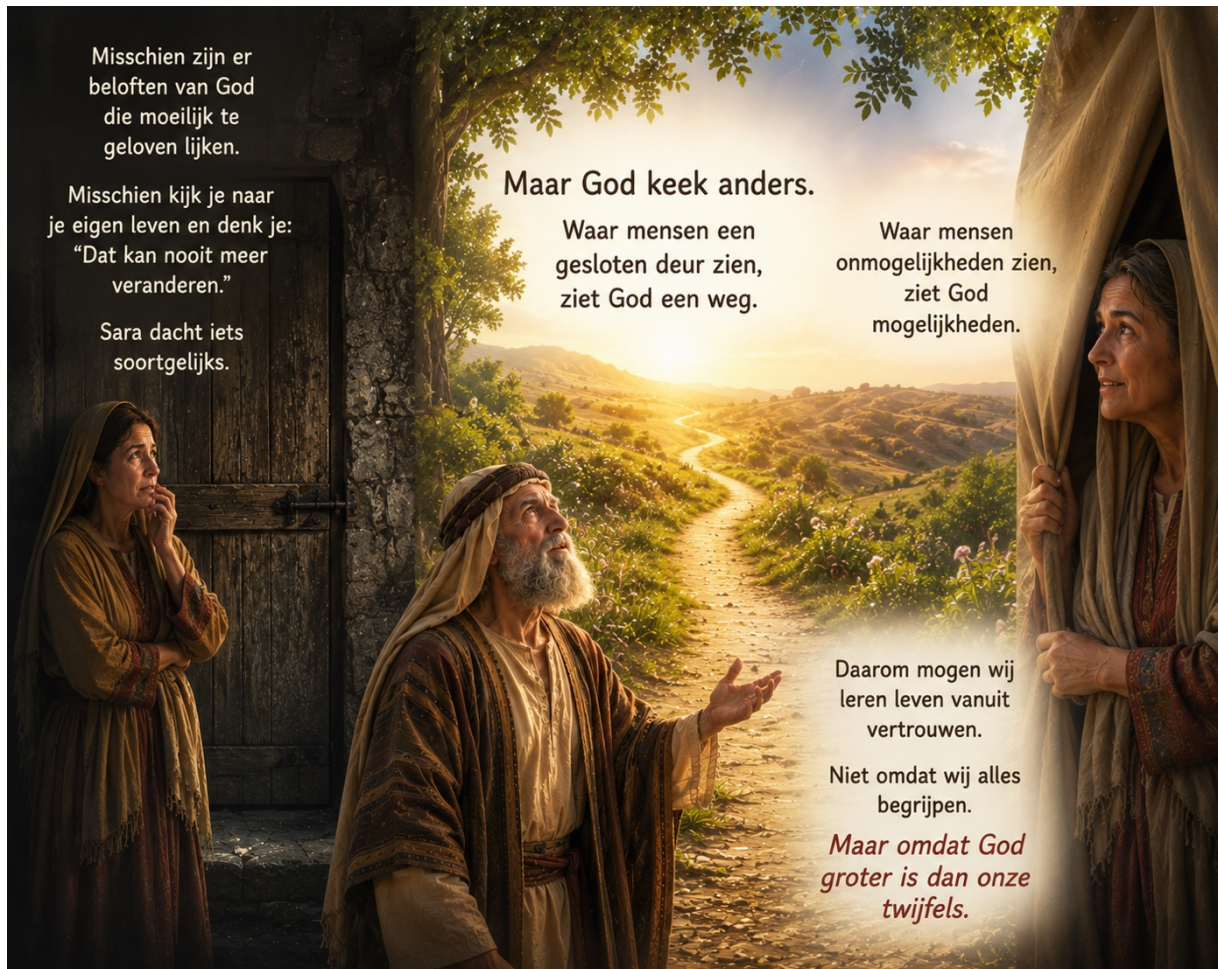
Voor vandaag

Misschien zijn er beloften van God die moeilijk te geloven lijken. Misschien kijk je naar je eigen leven en denk je: "Dat kan nooit meer veranderen." Sara dacht iets soortgelijks.

Maar God keek anders. Waar mensen een gesloten deur zien, ziet God een weg. Waar mensen onmogelijkheden zien, ziet God mogelijkheden. Daarom mogen wij leren leven vanuit vertrouwen. Niet omdat wij alles begrijpen. Maar omdat God groter is dan onze twijfels.

Gespreksvragen

1. Waarom denk je dat Sara moest lachen toen zij de belofte hoorde?
2. Zijn er dingen in jouw leven die onmogelijk lijken?
3. Wat betekent de vraag: "Zou er iets voor de HEERE te wonderlijk zijn?" voor jou persoonlijk?
4. Waarom is het bemoedigend dat God geduldig is met twijfelende mensen?
5. Hoe laat Jezus zien dat God dichtbij mensen wil komen?

Hoofdstuk 10 – Abraham pleit voor Sodom

Bijbelgedeelte: Genesis 18:16–33

Na de maaltijd onder de eiken van Mamre stonden de drie bezoekers op. Zij keken in de richting van Sodom. Abraham liep met hen mee om afscheid te nemen. Toen gebeurde er iets bijzonders. De HEERE maakte aan Abraham bekend wat Hij van plan was te doen. De zonde van Sodom en Gomorra was groot geworden. Het kwaad van de inwoners was opgestegen tot voor Gods aangezicht.

God is geduldig. Maar Hij sluit Zijn ogen niet voor onrecht, geweld en zonde. Daarom zou Hij over de steden een oordeel brengen. Twee van de bezoekers gingen alvast op weg naar Sodom. Maar Abraham bleef staan voor de HEERE. Toen begon een van de meest bijzondere gesprekken uit de Bijbel.

Abraham wist dat zijn neef Lot in Sodom woonde. Maar er was meer. Abraham kende God als een rechtvaardige Rechter. Daarom stelde hij een vraag: "Zult U dan de rechtvaardige samen met de goddeloze wegvagen?" Abraham begreep dat God rechtvaardig is. Maar hij wist ook dat God barmhartig is.

Daarom vroeg hij: "Misschien zijn er vijftig rechtvaardigen in de stad. Zult U de stad dan niet sparen omwille van hen?" Wat een moedige vraag. Abraham sprak met diep

respect. Hij wist dat hij een mens was die sprak met de heilige God. Toch durfde hij te pleiten. En God antwoordde: "Als Ik vijftig rechtvaardigen vind, zal Ik de hele plaats sparen."

Abraham ging verder. Wat als er vijf minder zijn? Wat als er veertig zijn? Wat als er dertig zijn? Twintig? Tien? Steeds opnieuw stelde Abraham zijn vraag.

En telkens antwoordde God: "Ik zal haar niet verwoesten." Het is alsof Abraham stap voor stap dichterbij Gods hart komt. Hij ontdekt dat God niet uit is op vernietiging.

God zoekt naar redenen om genade te bewijzen. Uiteindelijk vroeg Abraham: "Laat de Heere toch niet boos worden, als ik nog één keer spreek. Misschien worden er tien gevonden." God antwoordde: "Ik zal haar niet verwoesten omwille van die tien."

Daarna eindigde het gesprek. De Heer ging weg en Abraham keerde terug naar zijn tent. Wat Abraham toen nog niet wist, was dat er zelfs geen tien rechtvaardigen in Sodom waren. Maar hij had iets belangrijks geleerd. God is niet alleen rechtvaardig. God is ook vol ontferming.

Wat leren we over God?

God is een rechtvaardige Rechter. Hij neemt het kwaad serieus en zal uiteindelijk recht doen. Maar tegelijk is Hij barmhartig.

Hij luistert naar het gebed van Zijn kinderen en heeft geen plezier in het oordeel. God zoekt naar redenen om genade te bewijzen.

Jezus centraal

Abraham trad hier op als een pleitbezorger. Hij stond als het ware tussen God en de mensen van Sodom in. Daarmee wijst hij vooruit naar Jezus Christus. Jezus is de grote Pleitbezorger. Hij bidt voor Zijn volk en staat tussen God en zondige mensen in. Aan het kruis droeg Hij zelf het oordeel dat wij verdiend hadden. Daardoor kunnen mensen vergeving ontvangen en gered worden. Waar Abraham vroeg om genade voor een stad, gaf Jezus Zijn leven om zondaren te redden.

Voor vandaag

Wij leven in een wereld waarin veel onrecht en kwaad te vinden zijn. Soms worden mensen boos of moedeloos als zij dat zien. Abraham laat een andere weg zien. Hij gaat ermee naar God. Hij bidt. Hij pleit. Hij zoekt Gods ontferming.

Ook vandaag zoekt God mensen die willen bidden voor hun familie, hun vrienden, hun dorp, hun stad en hun land. Misschien kun jij niet alle problemen oplossen. Maar je kunt wel bidden. En gebed is nooit zinloos.

Gespreksvragen

1. Wat valt je op aan de manier waarop Abraham met God spreekt?
2. Waarom denk je dat Abraham bleef doorvragen?

3. Wat leert dit verhaal je over Gods rechtvaardigheid en barmhartigheid?
4. Voor welke mensen of situaties bid jij regelmatig?
5. Hoe helpt het jou om te weten dat Jezus onze Pleitbezorger is bij God?

Hoofdstuk 11 – Sodom en Gomorra

Bijbelgedeelte: Genesis 19:1–38

Na het gesprek tussen Abraham en de HEERE gingen de twee engelen verder naar Sodom. Toen zij de stad bereikten, zat Lot bij de stadspoort. Dat was een belangrijke plaats in de stad. Daar werden beslissingen genomen en kwamen de inwoners samen. Lot zag de twee bezoekers en nodigde hen direct uit in zijn huis. Net als Abraham wilde hij gastvrij zijn. Eerst wilden de bezoekers op het plein overnachten. Maar Lot drong sterk aan. Daarom gingen zij met hem mee. Nog voordat zij gingen slapen, gebeurde er iets verschrikkelijks.

Mannen uit de stad omsingelden het huis. Jong en oud waren gekomen. Zij wilden de bezoekers kwaad doen. Zo werd duidelijk hoe diep de zonde van Sodom was doorgedrongen. De stad had Gods goede weg verlaten. Mensen leefden voor zichzelf en trokken zich niets aan van God of van hun naaste.

Toen grepen de engelen in. Zij trokken Lot naar binnen en sloegen de mannen met blindheid, zodat zij de deur niet meer konden vinden. Daarna maakten zij duidelijk waarom zij gekomen waren.

God zou Sodom en Gomorra oordelen. Lot moest zijn familie waarschuwen en de stad verlaten. Lot ging naar zijn aanstaande schoonzons. Maar zij dachten dat hij een grap maakte. Zij namen zijn woorden niet serieus.

Toen de morgen aanbrak, drongen de engelen erop aan dat Lot onmiddellijk moest vertrekken. Maar Lot aarzelde. Wat is dat opmerkelijk. Hij wist dat het oordeel eraan kwam, maar toch vond hij het moeilijk om alles achter te laten. Misschien was hij gehecht geraakt aan zijn huis, zijn bezittingen en zijn leven in de stad. Daarom grepen de engelen hem, zijn vrouw en zijn dochters bij de hand.

De Bijbel zegt: "Omdat de Heer hem wilde sparen."

Wat een prachtig zinnetje. Lot werd niet gered omdat hij zo sterk of moedig was. Hij werd gered omdat God genadig was. Buiten de stad kregen zij een duidelijke opdracht: "Kijk niet achter u en blijf nergens staan." Toen gebeurde het oordeel. Zwavel en vuur daalden neer uit de hemel. Sodom en Gomorra werden verwoest. De vruchtbare vlakte veranderde in een gebied van verwoesting. Maar onderweg keek de vrouw van Lot toch achterom.

Zij verlangde blijkbaar terug naar wat zij achterliet. Op dat moment kwam zij om en werd zij een zoutpilaar. Het is een aangrijpend beeld. Je kunt lichamelijk uit Sodom vertrekken, maar met je hart nog steeds daar zijn.

Ondertussen stond Abraham vroeg in de morgen op. Hij keek uit over de vlakte. In de verte zag hij rook opstijgen als de rook van een oven. Het oordeel was gekomen. Maar Lot was gered. Niet omdat Lot dat verdiende. Maar omdat God dacht aan Abraham en Zijn beloften.

Wat leren we over God?

God is heilig en rechtvaardig. Hij neemt zonde serieus. Zijn geduld duurt lang, maar uiteindelijk komt er een moment van oordeel. Tegelijk zien we Gods grote genade. Hij redt Lot en zijn dochters. Zelfs wanneer Lot aarzelde, hield God hem vast. Gods genade is sterker dan menselijke zwakheid.

Jezus centraal

Het verhaal van Sodom laat zien dat God het kwaad niet voor altijd laat bestaan. Er komt een dag waarop Hij recht zal doen. Daarom kwam Jezus naar deze wereld. Aan het kruis droeg Hij het oordeel dat zondige mensen verdienen. Wie zich aan Hem toevertrouwt, hoeft Gods oordeel niet te vrezen. Zoals Lot werd gered uit de stad die onderging, zo redt Jezus mensen van het oordeel door hen een nieuwe toekomst te geven. In Hem biedt God een weg van redding aan.

Voor vandaag

De vrouw van Lot keek achterom. Haar lichaam was onderweg naar veiligheid, maar haar hart bleef verbonden met wat zij achterliet. Dat is ook vandaag een belangrijke vraag. Waar ligt ons hart? Zijn wij vooral gericht op wat voorbijgaat, of op wat God belooft? God nodigt ons uit om Hem te vertrouwen en Hem te volgen. Niet met een verdeeld hart. Maar met heel ons leven. Want wat God geeft, is uiteindelijk veel mooier dan wat wij moeten achterlaten.

Gespreksvragen

1. Waarom denk je dat Lot het moeilijk vond om Sodom te verlaten?
2. Wat leert dit verhaal je over Gods oordeel?
3. Wat betekent het dat God Lot redde terwijl hij aarzelde?
4. Wat kunnen wij leren van de vrouw van Lot?
5. Hoe geeft Jezus hoop wanneer we nadenken over Gods oordeel en redding?

Hoofdstuk 12 – Angst en halve waarheden

Bijbelgedeelte: Genesis 20:1–18

Na de gebeurtenissen rond Sodom en Gomorra trok Abraham verder naar het zuiden. Hij verbleef een tijd in het gebied van Gerar. Daar regeerde koning Abimelech. Opnieuw kwam Abraham in een situatie terecht die veel leek op wat jaren eerder in Egypte was gebeurd. Sara was inmiddels een oude vrouw geworden. Toch was zij nog steeds bijzonder. Abraham werd bang. Hij vreesde dat mensen hem zouden doden om Sara te kunnen krijgen. Daarom zei hij opnieuw: "Zij is mijn zuster." Het was niet helemaal onwaar. Sara was familie van hem. Maar het was ook niet de hele waarheid. Abraham vertelde niet dat zij zijn vrouw was.

Zo liet hij zich opnieuw leiden door angst. Koning Abimelech hoorde over Sara en liet haar naar zijn paleis brengen. Maar voordat er iets kon gebeuren, greep God in. In een droom verscheen God aan Abimelech. Hij waarschuwde hem dat Sara een getrouwde vrouw was. Abimelech schrok.

Hij had niet geweten dat Abraham en Sara getrouwd waren. God wist dat Abimelech onwetend had gehandeld. Daarom had Hij hem beschermd tegen schuld. De volgende morgen riep Abimelech zijn dienaren bijeen. Daarna liet hij Abraham komen. Hij vroeg: "Wat hebt u ons aangedaan? Waarom hebt u niet verteld dat zij uw vrouw is?"

Het moet een pijnlijke situatie zijn geweest. De man die door God was geroepen om een zegen voor de volken te zijn, werd terechtgewezen door een heidense koning. Abraham legde uit dat hij bang was geweest. Hij dacht dat er geen ontzag voor God was in dat land. Maar zijn angst had hem opnieuw op een verkeerde weg gebracht.

Toch liet God Zijn plannen niet mislukken. Binnenkort zou Isaak geboren worden. De zoon van de belofte moest geboren worden uit Abraham en Sara. Daarom beschermde God hen. Abimelech gaf Sara terug aan Abraham. Ook gaf hij hem vee, knechten en een plaats om te wonen. Daarna bad Abraham voor Abimelech en zijn gezin.

God verhoorde dat gebed. Wat begon met angst en misleiding, eindigde met herstel. Opnieuw blijkt dat Gods trouw groter is dan menselijke zwakheid.

Wat leren we over God?

God blijft trouw aan Zijn beloften. Zelfs wanneer Zijn kinderen struikelen, laat Hij hen niet los. Dat betekent niet dat onze fouten onbelangrijk zijn. Maar wel dat Gods plannen uiteindelijk niet afhangen van menselijke volmaaktheid. God is groter dan onze misstappen.

Jezus centraal

Abraham liet zich opnieuw leiden door angst. Jezus liet Zich leiden door volmaakte gehoorzaamheid aan Zijn Vader. Waar Abraham een halve waarheid sprak om zichzelf te beschermen, sprak Jezus de waarheid, zelfs toen Hem dat Zijn leven kostte. Daarom is onze hoop niet gebaseerd op ons eigen geloof of onze eigen trouw. Onze hoop rust op Jezus Christus. Hij bleef trouw waar mensen falen.

Voor vandaag

Misschien herken je iets van Abraham. Soms maken mensen dezelfde fout meer dan één keer. Je neemt je voor om anders te handelen, maar toch val je opnieuw terug in oude patronen. Dat kan ontmoedigend zijn. Toch laat dit verhaal zien dat God geduldig is. Hij geeft mensen niet zomaar op. Dat is geen reden om licht over zonde te denken. Maar wel een reden om steeds opnieuw naar God terug te keren. Zijn genade is groter dan onze zwakheid.

Gespreksvragen

1. Waarom denk je dat Abraham opnieuw dezelfde fout maakte?
2. Welke rol speelt angst soms in jouw keuzes?
3. Wat leert dit verhaal je over Gods geduld?
4. Waarom is het belangrijk om eerlijk te zijn, ook wanneer dat moeilijk is?
5. Wat betekent het voor jou dat Jezus trouw bleef waar mensen falen?

Deel 3 – De zoon van de belofte

Jarenlang had Abraham gewacht.

God had hem geroepen uit Ur. Hij had hem geleid naar Kanaän.

Hij had hem beloften gegeven die groter waren dan hij zich ooit had kunnen voorstellen. Maar één belofte bleef steeds terugkomen.

Abraham zou een zoon krijgen. Een zoon waardoor Gods plan verder zou gaan. Een zoon die onmogelijk leek.

De jaren verstreken. Abraham en Sara werden ouder. Soms vertrouwden zij op God. Soms probeerden zij zelf oplossingen te bedenken. Toch bleef God Zijn woord herhalen. En nu is het moment bijna aangebroken.

In dit deel zien we hoe de langverwachte zoon eindelijk geboren wordt. De vreugde is groot. Wat God had beloofd, begint werkelijkheid te worden.

Maar de vervulling van Gods beloften betekent niet dat alle moeilijkheden voorbij zijn.

Er ontstaan nieuwe spanningen binnen het gezin. Hagar en Ismaël moeten vertrekken.

Abraham moet opnieuw leren vertrouwen op God, ook wanneer dat pijn doet.

En uiteindelijk volgt de zwaarste beproeving van zijn leven. God vraagt hem zijn geliefde zoon Isaak los te laten. Juist daar leren we een belangrijke les.

Geloof gaat niet alleen over wachten op Gods gaven. Geloof gaat ook over vertrouwen op God wanneer Hij iets van ons vraagt. Door heel dit deel heen zien we dat Gods beloften niet afhangen van menselijke kracht, maar van Gods trouw.

Wat onmogelijk leek, gebeurt. Wat verloren lijkt te gaan, blijft veilig in Gods hand.

En boven alles wijst Isaak vooruit naar Jezus Christus.

Isaak was de langverwachte zoon van Abraham. Jezus is de langverwachte Zoon van God. Isaak werd gespaard op de berg Moria. Jezus gaf Zijn leven opdat mensen gered zouden worden.

Terwijl je dit deel leest, mag je jezelf afvragen: Vertrouw ik God alleen wanneer Hij mij geeft wat ik verlang? Of vertrouw ik Hem ook wanneer ik Zijn weg niet begrijp? Want echt geloof leert niet alleen ontvangen. Echt geloof leert ook loslaten.

En ontdekken dat God altijd trouw blijft aan Zijn beloften.

Hoofdstuk 13 – Eindelijk geboren: Isaak

Bijbelgedeelte: Genesis 21:1–7

Jarenlang hadden Abraham en Sara gewacht. God had beloofd dat zij een zoon zouden krijgen. Die belofte had Hij keer op keer herhaald. Toch leek de vervulling steeds onmogelijker te worden. Abraham was oud geworden. Sara was oud geworden. Menselijk gesproken was het onmogelijk dat zij nog een kind zouden krijgen. Maar God had gezegd: "Zou er iets voor de Heer te wonderlijk zijn?"

En nu brak het moment aan waarop die vraag werd beantwoord. God deed wat Hij had beloofd. Sara werd zwanger en kreeg een zoon. Precies op de tijd die God had bepaald. Niet eerder. Niet later.

God kwam Zijn woord na. Wat moet dat een bijzondere dag zijn geweest. Na al die jaren van wachten, hopen, twijfelen en bidden klonk eindelijk het geluid van een baby in de tent van Abraham. De langverwachte zoon was geboren. Abraham gaf hem de naam Isaak, zoals God had gezegd. De naam Isaak betekent: hij lacht.

Die naam herinnerde aan de momenten waarop Abraham en Sara hadden gelachen toen zij Gods belofte hoorden. Maar nu was het geen lach van ongeloof meer. Nu was het een lach van verwondering en blijdschap.

Toen Isaak acht dagen oud was, besneed Abraham hem zoals God had bevolen. Zo werd zichtbaar dat Isaak hoorde bij Gods verbond. Abraham was honderd jaar oud toen zijn zoon geboren werd. Honderd jaar.

Niemand kon zeggen dat dit het resultaat was van menselijke kracht of slimheid. Iedereen moest erkennen dat God dit had gedaan. Ook Sara wist dat.

Zij zei: "God heeft mij doen lachen, en ieder die het hoort, zal met mij meelachen." Wat jarenlang onmogelijk leek, was werkelijkheid geworden. God had Zijn belofte gehouden.

Wat leren we over God?

God doet wat Hij belooft. Mensen vergeten soms hun woorden of kunnen hun plannen niet uitvoeren. Maar God is anders. Wat Hij belooft, maakt Hij waar. Zijn tijd is niet altijd onze tijd, maar Zijn trouw faalt nooit.

Jezus centraal

Isaak was de zoon van de belofte. Zijn geboorte bracht vreugde in de tent van Abraham. Toch wees zijn geboorte vooruit naar een nog grotere geboorte. Eeuwen later werd Jezus geboren. Ook Zijn komst was door God beloofd. Ook Zijn geboorte bracht vreugde. Maar Jezus kwam niet alleen om één familie te zegenen. Hij kwam om redding te brengen voor mensen uit alle volken. Isaak was een geschenk van God aan Abraham. Jezus is Gods grootste geschenk aan deze wereld.

Voor vandaag

Wachten is niet gemakkelijk. Misschien zijn er dingen waarvoor jij al lang bidt. Misschien zijn er beloften van God waarvan je de vervulling nog niet ziet. Het verhaal van Isaak leert ons dat wachten nooit betekent dat God vergeten is wat Hij heeft beloofd. God werkt vaak anders dan wij verwachten. Soms duurt het langer dan wij hopen. Maar God vergeet Zijn kinderen niet. Abraham en Sara ontdekten dat Gods beloften betrouwbaar zijn. Ook vandaag mogen wij daarop vertrouwen. Niet omdat wij weten wanneer God zal handelen. Maar omdat wij weten Wie God is.

Gespreksvragen

1. Waarom denk je dat God Abraham en Sara zo lang liet wachten?
2. Wat vind jij het moeilijkste aan wachten?
3. Welke eigenschappen van God zie je terug in dit verhaal?
4. Waarom is de geboorte van Isaak zo belangrijk in Gods plan?
5. Hoe helpt dit verhaal jou om God te vertrouwen wanneer je moet wachten?

Hoofdstuk 14 – Hagar en Ismaël weggestuurd

Bijbelgedeelte: Genesis 21:8–21

De dag kwam waarop hij niet langer moedermelk nodig had. Dat was een feestelijke gebeurtenis. Abraham gaf een groot feest om God te danken voor de zoon die Hij had gegeven. Maar niet iedereen keek met dezelfde vreugde naar Isaak. Sara zag dat Ismaël, de zoon van Hagar, spotte met Isaak. De jongen die jarenlang de enige zoon van Abraham was geweest, moest nu zijn plaats delen met de zoon van de belofte. Dat zorgde voor spanningen.

Sara vond dat Hagar en Ismaël moesten vertrekken. Zij zei tegen Abraham: "Jaag deze slavin en haar zoon weg, want de zoon van deze slavin zal niet erven met mijn zoon, met Isaak." Die woorden deden Abraham veel pijn. Ismaël was ook zijn zoon. Jarenlang had hij voor hem gezorgd. Hij hield van hem. Hoe kon hij hem zomaar wegsturen?

Maar toen sprak God tot Abraham. God zei dat hij naar Sara moest luisteren. Niet omdat God Ismaël had vergeten, maar omdat Zijn verbond verder zou gaan door Isaak. Isaak was de zoon van de belofte. Toch gaf God ook een belofte voor Ismaël. Hij zou eveneens uitgroeien tot een groot volk.

De volgende morgen stond Abraham vroeg op. Hij gaf Hagar brood en een zak met water. Daarna stuurde hij haar weg met Ismaël. Wat moet dat een verdrietig afscheid zijn geweest.

Hagar trok de woestijn van Berseba in. Maar na verloop van tijd raakte het water op. De zon brandde. De dorst werd steeds erger. Uiteindelijk legde Hagar haar zoon onder een struik. Zelf ging zij een eind verderop zitten. Zij kon het niet verdragen om haar kind te zien sterven.

Daar zat zij. Verdrietig. Machteloos. Zonder uitweg.

Toen gebeurde er iets wonderlijks. God hoorde het huilen van de jongen. Een engel van God riep vanuit de hemel: "Wat is er, Hagar? Wees niet bevreesd, want God heeft gehoord naar de stem van de jongen." Wat een troostrijke woorden.

God zag hen. God hoorde hen. God was hen niet vergeten. Toen opende God Hagars ogen. Zij zag een waterbron. Snel vulde zij de waterzak en gaf haar zoon te drinken. Zo redde God hun leven.

Ismaël groeide op in de woestijn. God was met hem. Later werd hij een boogschutter en stichtte hij een groot nageslacht, precies zoals God had beloofd. Dit verhaal eindigt niet met verlatenheid. Het eindigt met Gods zorg.

Wat leren we over God?

God vergeet niemand. Zelfs wanneer mensen zich verlaten voelen, ziet God hen. Hagar en Ismaël moesten vertrekken, maar zij verdwenen niet uit Gods aandacht. God hoort het roepen van mensen in nood. Zijn zorg reikt verder dan wij kunnen zien.

Jezus centraal

Hagar dacht dat alles verloren was. Maar juist toen zij geen uitweg meer zag, greep God in. Dat zien we ook terug in het leven van Jezus. Hij kwam om hoop te brengen aan mensen die geen hoop meer hadden. Hij zocht mensen op die zich buitengesloten, vergeten of afgewezen voelden. Door Jezus laat God zien dat niemand buiten Zijn aandacht valt. Wie op Hem vertrouwt, mag weten dat God hem ziet en kent.

Voor vandaag

Soms kunnen mensen zich alleen voelen. Misschien lijkt het alsof niemand begrijpt wat je meemaakt. Misschien vraag je je af of God je wel ziet. Hagar dacht dat zij alleen was. Maar God was dichterbij dan zij dacht. Dat geldt ook vandaag. God ziet de tranen die anderen niet zien. Hij hoort gebeden die niemand anders hoort. En vaak zorgt Hij op manieren die wij vooraf niet kunnen bedenken. De God van Abraham is ook de God van Hagar. De God van de belofte is ook de God van de vergeten mens.

Gespreksvragen

1. Waarom denk je dat het vertrek van Hagar en Ismaël zo moeilijk was voor Abraham?
2. Wat raakt je het meest in dit verhaal?
3. Heb jij je ooit alleen of vergeten gevoeld?
4. Wat leert dit verhaal over Gods zorg voor mensen?
5. Hoe laat Jezus zien dat niemand voor God onbelangrijk is?

Soms kunnen mensen
zich alleen voelen.

Misschien lijkt het alsof
niemand begrijpt wat je meemaakt.

Misschien vraag je je af
of God je wel ziet.

Hagar dacht dat zij alleen was.
Maar God was dichterbij
dan zij dacht.

Dat geldt ook vandaag.

God ziet de tranen
die anderen niet zien.
Hij hoort gebeden die
niemand anders hoort.

En vaak zorgt Hij op manieren
die wij vooraf niet kunnen bedenken.

**DE GOD VAN ABRAHAM
IS OOK DE GOD VAN HAGAR.**

**DE GOD VAN DE BELOFTE
IS OOK DE GOD VAN
DE VERGETEN MENS.**

 HIJ ZIET
wat verborgen is.

 HIJ HOORT
wat onuitgesproken is.

 HIJ ZORGT
op onverwachte wijzen.

Hoofdstuk 15 – Een verbond bij Berseba

Bijbelgedeelte: Genesis 21:22–34

Nu Isaak geboren was, brak er een rustiger periode aan in het leven van Abraham. De zoon van de belofte groeide op. Gods beloften werden zichtbaar werkelijkheid. Ook de mensen om Abraham heen merkten dat God met hem was. Eén van die mensen was Abimelech, de koning van Gerar. Samen met zijn legeraanvoerder Pichol kwam hij naar Abraham toe. Abimelech zei: "God is met u in alles wat u doet." Dat was een bijzonder getuigenis. Abimelech hoorde niet bij het volk van God. Toch zag hij dat Abraham leefde onder Gods zegen. Daarom wilde hij vrede sluiten.

Hij vroeg Abraham om eerlijk en betrouwbaar met hem en zijn nakomelingen om te gaan. Abraham stemde daarmee in. Maar voordat het verbond gesloten werd, bracht Abraham een probleem ter sprake. Dienaren van Abimelech hadden een waterput afgenomen die door Abrahams knechten was gegraven.

Dat was geen klein probleem. In een droog land was een waterput van levensbelang. Zonder water konden mensen en dieren niet overleven. Abimelech zei dat hij daar niets van had geweten. Daarop besloten beide mannen een verbond van vrede te sluiten.

Abraham gaf schapen en runderen aan Abimelech als teken van hun overeenkomst. Daarnaast zette hij zeven jonge ooilammeren apart.

Abimelech vroeg waarom hij dat deed. Abraham antwoordde dat deze dieren zouden dienen als getuigen dat hij de waterput had gegraven. Daarom kreeg die plaats de naam Berseba. Die naam kan worden vertaald als Bron van de eed of Bron van het verbond. Daar sloten Abraham en Abimelech hun overeenkomst.

Na het sluiten van het verbond vertrokken Abimelech en Pichol weer naar hun land. Abraham bleef in Berseba wonen. Daar plantte hij een tamariskboom. Vervolgens riep hij de naam van de Heer aan: "De eeuwige God."

De tamarisk kan heel goed tegen de droogte in de woestijn. De boom heeft kleine naalden die weinig water verliezen. De boom geeft na een paar jaar veel schaduw. Abraham zal nog vaak onder die boom hebben gezeten. Denkend aan al die dingen die God in zijn leven had gadaan.

Wat een prachtige afsluiting van dit hoofdstuk. Abraham dacht niet alleen aan waterputten, schapen en afspraken. Zijn gedachten gingen verder. Hij keek naar de God Die altijd dezelfde blijft. Koningen komen en gaan. Mensen verhuizen. Generaties volgen elkaar op. Maar God blijft eeuwig trouw.

Abraham verbleef nog lange tijd als vreemdeling in dat gebied. Toch wist hij dat hij veilig was. Niet omdat hij een verbond had gesloten met Abimelech. Maar omdat hij leefde onder de zorg van de eeuwige God.

Wat leren we over God?

God wil dat Zijn kinderen eerlijk en betrouwbaar leven. Abraham kwam op voor wat recht was, maar zocht tegelijk vrede. Daarnaast laat dit hoofdstuk zien dat God Zijn trouw zichtbaar maakt in het dagelijks leven. Zelfs mensen die Hem niet kennen, kunnen soms zien dat God met Zijn kinderen is.

Jezus centraal

Abraham sloot een verbond van vrede met Abimelech. Dat was belangrijk voor hun leven op aarde. Maar de vrede die Jezus brengt, gaat veel verder. Door Zijn sterven en opstanding maakt Hij vrede mogelijk tussen God en mensen. De Bijbel noemt Hem de Vrededorst. Wie op Jezus vertrouwt, ontvangt niet alleen vrede voor vandaag, maar vrede voor eeuwig.

Voor vandaag

Veel mensen zoeken zekerheid in geld, bezit, afspraken of menselijke relaties. Die dingen kunnen belangrijk zijn. Maar uiteindelijk zijn ze allemaal tijdelijk. Abraham plantte een boom en sloot een verbond. Toch stelde hij zijn vertrouwen niet daarop.

Hij richtte zijn ogen op de eeuwige God. Dat is ook voor ons een belangrijke les. Wat vandaag stevig lijkt, kan morgen verdwijnen. Maar God blijft dezelfde.

Daarom mogen wij onze hoop niet bouwen op wat voorbijgaat, maar op Hem Die eeuwig trouw blijft.

Gespreksvragen

1. Waarom denk je dat Abimelech zag dat God met Abraham was?
2. Wat kunnen wij leren van de manier waarop Abraham vrede zocht?
3. Waarom is eerlijkheid belangrijk in relaties tussen mensen?
4. Wat betekent het voor jou dat God de "eeuwige God" wordt genoemd?
5. Waar zoek jij meestal je zekerheid: bij mensen, omstandigheden of bij God?

DE EEUWIGE GOD
ZIET, WEET EN ZORGT.
ZIJN TROUW
VERANDERT NOOIT.
PSALM 103:17

Abraham plantte
een boom en sloot
een verbond.
Toch stelde hij
zijn vertrouwen
niet daarop.
Hij richtte zijn ogen
op de eeuwige God.

WAT VANDAAG
STEVIG LIJKT,
KAN MORGEN
VERDWIJNEN.

GELD
BEZIT
AFSPRAKEN

MENSELIJKE RELATIES
ZE ZIJN ALLEMAAL TIJDELIJK.

Veel mensen zoeken zekerheid
in geld, bezit, afspraken of
menselijke relaties.
Die dingen kunnen
belangrijk zijn.
Maar uiteindelijk zijn ze
allemaal tijdelijk.

MAAR GOD
BLIJFT DEZELFDE.
GISTEREN, VANDAAG EN TOT IN EEUWIGHEID.
HEBREEËN 13:8

Hoofdstuk 16 – Neem je zoon, je enige zoon

Bijbelgedeelte: Genesis 22:1–19

Dit is misschien wel het bekendste en meest indrukwekkende hoofdstuk uit het leven van Abraham. Jarenlang had hij gewacht op Isaak. God had hem beloofd dat juist door deze zoon Zijn plan verder zou gaan. En nu gebeurde er iets onbegrijpelijks. God stelde Abraham op de proef. Hij zei: "Abraham!"

Abraham antwoordde: "Zie, hier ben ik."

Toen sprak God woorden die diep moeten hebben ingeslagen: "Neem toch uw zoon, uw enige zoon, die u liefhebt, Isaak, ga naar het land Moria en offer hem daar als brandoffer op een van de bergen die Ik u noemen zal." Wat moet Abraham gevoeld hebben? Verdriet? Verwarring? Onbegrip?

De Bijbel vertelt ons weinig over zijn gevoelens. Maar één ding wordt direct duidelijk: Abraham gehoorzaamde. De volgende morgen stond hij vroeg op. Hij zadelde zijn ezel, nam twee knechten mee en ging samen met Isaak op weg. Drie dagen lang reisden zij naar de berg die God had aangewezen. Drie dagen om na te denken. Drie dagen om te worstelen met de vraag waarom God dit vroeg.

Toen zij de berg in de verte zagen, liet Abraham de knechten achter. Hij zei: "Ik en de jongen zullen daarheen gaan. Wanneer wij hebben aanbeden, zullen wij bij u terugkeren." Dat zijn bijzondere woorden. Abraham geloofde blijkbaar dat God een uitweg zou geven.

De schrijver van de Hebreeënbrief vertelt later dat Abraham erop vertrouwde dat God zelfs de macht had om Isaak uit de dood terug te geven. Samen liepen vader en zoon verder. Isaak droeg het hout voor het offer. Abraham droeg het vuur en het mes. Onderweg stelde Isaak een vraag: "Mijn vader, hier zijn het vuur en het hout, maar waar is het lam voor het offer?"

Abraham antwoordde: "God zal Zichzelf voorzien van een lam voor het offer, mijn zoon." Toen kwamen zij bij de plaats die God had aangewezen. Abraham bouwde een altaar. Hij legde het hout erop. Daarna bond hij Isaak vast en legde hem op het altaar. Wat moet dat een aangrijpend moment zijn geweest. Toch lezen we nergens dat Isaak zich verzette. Vader en zoon vertrouwden zich toe aan God.

Toen strekte Abraham zijn hand uit om zijn zoon te offeren. Maar op datzelfde moment riep de Engel van de HEERE vanuit de hemel: "Abraham, Abraham!"

Abraham antwoordde: "Zie, hier ben ik."

De Engel zei: "Sla uw hand niet aan de jongen. Nu weet Ik dat u God vreest, omdat u Mij uw zoon, uw enige zoon, niet onthouden hebt." Abraham keek op. Daar zag hij een ram die met zijn horens vastzat in een struik. Die ram werd geofferd in plaats van Isaak. God had voorzien. Daarom noemde Abraham die plaats: "De Heer zal erin voorzien." Na deze gebeurtenis bevestigde God opnieuw Zijn beloften. Abraham zou rijk gezegend worden. Zijn nakomelingen zouden talrijk zijn als de sterren aan de hemel. En door zijn nageslacht zouden alle volken van de aarde gezegend worden. De beproeving was voorbij. Maar de les bleef. God was trouw geweest.

Wat leren we over God?

God vraagt soms vertrouwen wanneer wij Zijn weg niet begrijpen. Dat betekent niet dat Hij wreed of onbetrouwbaar is. Integendeel. Juist op het moeilijkste moment liet God zien dat Hij voorziet. God ziet verder dan mensen kunnen zien. Zijn plannen zijn groter dan ons begrip.

Jezus centraal

Geen enkel hoofdstuk in het leven van Abraham wijst zo duidelijk vooruit naar Jezus als dit hoofdstuk. Isaak was de geliefde zoon van zijn vader. Jezus is de geliefde Zoon van God. Isaak droeg het hout voor zijn offer. Jezus droeg het kruis naar Golgotha. Isaak werd geofferd op de berg Moria. Jezus stierf eeuwen later in hetzelfde gebied, vlak bij Jeruzalem. Op de heuvel Golgotha. Maar er is ook een belangrijk verschil. Isaak werd

gespaard. Voor hem stierf een ram in zijn plaats. Jezus werd niet gespaard. Hij gaf Zijn leven als plaatsvervanger voor zondaren.

Op Moria zei Abraham: "God zal voorzien." Aan het kruis werd die belofte volledig vervuld. God voorzag in het offer dat mensen zelf nooit konden brengen.

Voor vandaag

Iedere gelovige krijgt momenten waarop hij Gods weg niet begrijpt. Soms gebeuren er dingen die vragen oproepen. Waarom laat God dit toe? Waarom gaat het zo? Abraham kende die vragen ook. Toch leerde hij dat vertrouwen niet betekent dat je alles begrijpt. Vertrouwen betekent dat je God blijft volgen, ook wanneer je de weg niet overziet.

De berg Moria leert ons dat God nooit ophoudt trouw te zijn. Hij ziet wat wij niet zien. Hij weet wat wij niet weten. En uiteindelijk heeft Hij in Jezus bewezen dat Zijn liefde groter is dan onze grootste vragen.

Gespreksvragen

1. Waarom denk je dat dit de zwaarste beproeving uit Abrahams leven was?
2. Wat valt je op aan de gehoorzaamheid van Abraham?
3. Hoe helpt Hebrëen 11 je om dit verhaal beter te begrijpen?
4. Wat zijn situaties waarin jij Gods weg moeilijk kunt begrijpen?
5. Waarom is het belangrijk dat Isaak werd gespaard, maar Jezus niet?

JEZUS CENTRAAL

Geen enkel hoofdstuk in het leven van Abraham wijst zo duidelijk vooruit naar Jezus als dit hoofdstuk.

ISAAK – MORIA

Isaak was de geliefde zoon van zijn vader.

Isaak droeg het hout voor zijn offer.

Isaak werd geofferd op de berg Moria.

JEZUS – GOLGOTHA

Jezus is de geliefde Zoon van God.

Jezus droeg het kruis naar Golgotha.

Jezus stierf eeuwen later in hetzelfde gebied, vlak bij Jeruzalem. Op de heuvel Golgotha.

MAAR ER IS OOK EEN BELANGRIJK VERSCHIL

Isaak werd gespaard. Voor hem stierf een ram in zijn plaats.

Jezus werd niet gespaard. Hij gaf Zijn leven als plaatsvervanger voor zondaren.

OP MORIA ZEI ABRAHAM:
"God zal voorzien."

AAN HET KRUIS WERD DIE BELOFTE VOLLEDIG VERVULD.
God voorzag in het offer dat mensen zelf nooit konden brengen.

HET OFFER VAN ISAAK WAS EEN VOORUITWIJZING,
HET OFFER VAN JEZUS IS DE VOLMAAKTE VERVULLING.

Deel 4 – De laatste jaren van Abraham

Abraham heeft de grootste beproeving van zijn leven achter zich.

Op de berg Moria leerde hij opnieuw dat God te vertrouwen is, zelfs wanneer Zijn weg onbegrijpelijk lijkt. Daar ontdekte hij dat God Zelf voorziet.

Maar het verhaal van Abraham is nog niet voorbij.

In dit laatste deel van zijn leven zien we geen grote reizen meer. Geen veldslagen. Geen spectaculaire ontmoetingen. De nadruk verschuift naar iets anders. *Gods beloften gaan verder.*

Abraham wordt ouder. De jaren van zijn leven lopen ten einde. Toch blijft hij leven vanuit het vertrouwen dat God Zijn woord zal houden.

Dat vertrouwen wordt zichtbaar wanneer Sara sterft. Midden in zijn verdriet koopt Abraham een graf in het land dat God had beloofd. Daarmee belijdt hij zijn geloof dat Gods beloften verder reiken dan één mensenleven.

We zien het ook wanneer Abraham een vrouw laat zoeken voor Isaak. De zoon van de belofte moet verdergaan op de weg die God heeft uitgezet. Gods plan mag niet stoppen bij één generatie.

En tenslotte lezen we over Abrahams eigen sterven.

De man die ooit uit Ur werd geroepen, legt zijn levensweg af. Hij heeft niet alle beloften volledig vervuld zien worden. Het grote volk was er nog niet. Het beloofde land was nog niet zijn bezit.

Toch sterft Abraham als een man van geloof.

Hij heeft geleerd dat geloven niet betekent dat je alles ontvangt wat God heeft beloofd tijdens je eigen leven. Geloven betekent vertrouwen dat God Zijn werk zal afmaken, ook wanneer jij het eindresultaat nog niet ziet.

Daarin wijst Abraham opnieuw vooruit naar Jezus Christus.

Abraham zag de vervulling van Gods beloften van verre.

In Jezus zijn die beloften begonnen werkelijkheid te worden.

Terwijl we dit laatste deel lezen, zien we een oude gelovige die terugkijkt op een leven vol hoogtepunten en dieptepunten, overwinningen en fouten, geloof en strijd.

Maar boven alles zien we een God Die trouw blijft.

Dezelfde God Die Abraham riep uit Ur, begeleidt hem ook in zijn laatste levensjaren.

En diezelfde God laat ook vandaag niet los wat Zijn hand begonnen is.

Hoofdstuk 17 – Sara sterft

Bijbelgedeelte: Genesis 23:1–20

Sara werd honderdzevenentwintig jaar oud. Zij was de vrouw die samen met Abraham uit Ur was vertrokken. Zij had met hem gereisd door Kanaän. Zij had jaren gewacht op de vervulling van Gods belofte. En uiteindelijk had zij de geboorte van Isaak mogen meemaken. Nu kwam haar leven ten einde.

Sara stierf in Kirjath-Arba, dat later Hebron werd genoemd. Voor Abraham begon een tijd van verdriet. De Bijbel vertelt eenvoudig maar ontroerend: "Abraham ging naar binnen om rouw te bedrijven over Sara en om haar te bewenen." Dat zijn woorden die laten zien hoeveel Sara voor hem betekende.

Jarenlang hadden zij samengeleefd. Samen hadden zij geloofd. Samen hadden zij gewacht. Samen hadden zij fouten gemaakt. Samen hadden zij Gods trouw ervaren. Nu moest Abraham afscheid nemen. Ook gelovige mensen kennen verdriet. Geloof neemt de pijn van afscheid niet weg. Abraham huilde om zijn vrouw. Dat maakt hem herkenbaar.

Na zijn rouw stond Abraham op om een begraafplaats te regelen. Dat was niet eenvoudig. Hoewel God hem het land Kanaän had beloofd, bezat hij er nog bijna niets. Hij woonde als vreemdeling tussen de inwoners van het land. Daarom ging hij naar de Hethieten en vroeg om een stuk grond waar hij Sara kon begraven. De inwoners hadden veel respect voor Abraham. Zij noemden hem een vorst van God. Zij boden hem zelfs een graf aan. Maar Abraham wilde geen geschenk aannemen. Hij wilde een eigen stuk grond kopen.

Daarom onderhandelde hij met Efron over de spelonk van Machpela, vlak bij Mamre. Efron bood het terrein aan, maar uiteindelijk betaalde Abraham de volle prijs. Vierhonderd sikkels zilver. Zo werd de spelonk van Machpela officieel zijn eigendom. Daar begroef Abraham Sara. Het lijkt misschien een klein stukje grond. Maar eigenlijk gebeurde er iets heel bijzonders.

Dit was het eerste stukje van het beloofde land dat werkelijk eigendom werd van Abraham. Niet als woonplaats. Niet als paleis. Niet als akker. Maar als graf.

Dat lijkt vreemd. Toch laat het zien hoe diep Abrahams geloof was. Hij geloofde dat Gods beloften verder reikten dan zijn eigen leven. Zelfs wanneer hij stierf, zou God Zijn woord vervullen. De spelonk van Machpela werd later het familiegraf van Abraham, Isaak, Rebekka, Jakob en Lea. Het werd een stille getuige van Gods trouw door de generaties heen.

Wat leren we over God?

God is trouw, ook in tijden van verdriet. Zijn beloften verdwijnen niet wanneer mensen sterven. Abraham moest afscheid nemen van Sara, maar Gods verbond bleef bestaan. Gods plannen gaan verder dan één mensenleven.

Jezus centraal

Dit hoofdstuk gaat over de dood. Dat maakt het een verdrietig hoofdstuk. Maar de Bijbel eindigt niet bij de dood. Jezus Christus kwam om de macht van de dood te overwinnen. Toen Hij opstond uit het graf, liet Hij zien dat de dood niet het laatste woord heeft. Abraham kocht een graf voor Sara. Jezus verliet Zijn graf om voor altijd te leven. Daarom mogen christenen verdriet hebben wanneer zij afscheid nemen van geliefden, maar niet zonder hoop. Gods beloften reiken verder dan het graf.

Voor vandaag

Iedereen krijgt vroeg of laat te maken met verlies. Mensen van wie we houden, blijven niet voor altijd bij ons. Dat doet pijn. Ook Abraham kende die pijn. Toch bleef hij vertrouwen op God. Hij wist dat Gods trouw niet ophoudt bij het graf. Dat is ook vandaag een bron van hoop.

Wat God belooft, gaat verder dan dit leven. Wie op Hem vertrouwt, mag weten dat de dood niet het einde is. De God van Abraham is de God van levenden. Zijn trouw houdt eeuwig stand.

Gespreksvragen

1. Wat raakt je in de manier waarop Abraham om Sara rouwt?
2. Waarom denk je dat Abraham erop stond om de grond eerlijk te kopen?
3. Wat zegt de aankoop van Machpela over zijn geloof in Gods beloften?
4. Hoe helpt het geloof in de opstanding wanneer mensen verdriet hebben?
5. Wat betekent het voor jou dat Gods trouw verder gaat dan dit leven?

Abraham kocht een graf voor Sara.
Jezus verliet Zijn graf om voor altijd te leven.

Daarom mogen christenen verdriet hebben wanneer zij afscheid nemen
van geliefden, maar niet zonder hoop.
Gods beloften reiken verder dan het graf.

Hoofdstuk 18 – Een vrouw voor Isaak

Bijbelgedeelte: Genesis 24

Sara was gestorven. Abraham werd oud. Hij wist dat zijn tijd op aarde niet eindeloos zou duren. Maar Gods beloften moesten verdergaan. Isaak, de zoon van de belofte, had een vrouw nodig. Daarom riep Abraham zijn oudste en meest vertrouwde knecht bij zich. Hij liet hem een plechtige eed afleggen. De knecht mocht geen vrouw voor Isaak zoeken onder de inwoners van Kanaän. In plaats daarvan moest hij teruggaan naar het land van Abrahams familie. Daar moest hij zoeken naar een vrouw voor Isaak. De knecht vroeg: "Wat moet ik doen als de vrouw niet mee wil komen?" Maar Abraham antwoordde vol vertrouwen: "De HEERE, de God van de hemel, zal Zijn engel voor u uit zenden."

Opnieuw zien we het geloof van Abraham. Hij wist niet hoe alles zou verlopen. Maar hij vertrouwde erop dat God Zelf de weg zou wijzen. De knecht vertrok met tien kamelen en kostbare geschenken. Na een lange reis kwam hij aan in de streek van Nahor, waar Abrahams familie woonde. Bij een waterput buiten de stad liet hij de kamelen rusten. Daar bad hij tot God. Hij vroeg om een duidelijk teken.

De vrouw die niet alleen hem water zou geven, maar ook vrijwillig zijn kamelen te drinken zou geven, moest degene zijn die God had uitgekozen. Nog voordat hij zijn gebed had beëindigd, kwam een jonge vrouw naar de put. Haar naam was Rebekka.

Zij was vriendelijk, behulpzaam en mooi om te zien. Toen de knecht haar om water vroeg, gaf zij hem te drinken. Maar zij deed meer.

Zij zei: "Ik zal ook water putten voor uw kamelen, totdat zij genoeg hebben gedronken." Dat was geen klein werk. Tien dorstige kamelen kunnen enorme hoeveelheden water drinken. Rebekka deed het vrijwillig. De knecht keek verwonderd toe. Had God zijn gebed werkelijk zo snel verhoord? Toen hoorde hij dat Rebekka familie was van Abraham. Nu wist hij het zeker. God had hem geleid.

Vol dankbaarheid boog hij zich neer en prees de Heer. Later vertelde hij het hele verhaal aan Rebekka's familie. Zij herkenden Gods leiding. Daarom gaven zij toestemming dat Rebekka met de knecht mee zou gaan. De volgende morgen vertrok zij naar Kanaän. Dat was geen eenvoudige beslissing. Zij liet haar familie, haar huis en haar vertrouwde omgeving achter. Toch ging zij mee. Ook zij vertrouwde op Gods leiding.

Na een lange reis kwamen zij aan in het gebied waar Isaak woonde. Op een avond liep Isaak buiten in het veld. Toen zag hij de kamelen naderen. Rebekka zag Isaak en vroeg wie hij was. Toen zij hoorde dat dit haar toekomstige man was, bedekte zij zich met een sluier. De knecht vertelde Isaak alles wat er gebeurd was. Daarna bracht Isaak Rebekka in de tent van zijn moeder Sara. Hij nam haar tot vrouw.

De Bijbel eindigt dit hoofdstuk met een ontroerende opmerking: "En hij had haar lief. Zo werd Isaak getroost na de dood van zijn moeder." Wat begon met een gebed bij een waterput, eindigde met Gods wonderlijke leiding.

Wat leren we over God?

God leidt mensen vaak stap voor stap. De knecht wist niet hoe de reis zou verlopen. Rebekka wist niet wat haar in Kanaän wachtte. Isaak wist niet wie zijn vrouw zou worden. Maar God wist het wel. Zijn leiding was zichtbaar in kleine én grote gebeurtenissen.

Jezus centraal

Rebekka verliet haar oude leven om naar Isaak toe te gaan. Zij had hem nog nooit gezien, maar vertrouwde op het getuigenis van de knecht. Daarin zien veel christenen een prachtig beeld van het geloof. Ook wij hebben Jezus niet met onze ogen gezien. Toch worden wij uitgenodigd om Hem te vertrouwen. De Heilige Geest wijst mensen de weg naar Christus, zoals de knecht de weg wees naar Isaak.

En zoals Rebekka met vreugde naar haar bruidegom ging, zo ziet de Bijbel uit naar de dag waarop Christus Zijn volk voorgoed bij Zich zal nemen.

Voor vandaag

Soms willen mensen precies weten wat de toekomst brengt. Maar meestal laat God slechts de volgende stap zien. Dat was zo bij de knecht. Dat was zo bij Rebekka. En dat is vaak ook zo in ons leven. God vraagt niet dat wij alles overzien. Hij vraagt dat wij Hem vertrouwen. Wie stap voor stap met Hem meegaat, ontdekt vaak achteraf hoe God heeft geleid. Misschien niet altijd op de manier die wij hadden verwacht. Maar wel op de manier die het beste past binnen Zijn plan.

Gespreksvragen

1. Wat valt je op aan het gebed van Abrahams knecht?
2. Waarom denk je dat Rebekka bereid was haar familie achter te laten?
3. Welke voorbeelden van Gods leiding zie je in dit verhaal?
4. Vind jij het moeilijk om God te vertrouwen wanneer je de toekomst niet kent?
5. Wat leert de vergelijking tussen Rebekka en het volgen van Jezus jou over geloof?

Hoofdstuk 19 – Abraham sterft

Bijbelgedeelte: Genesis 25:1–11

Abraham had een lang leven gehad. Hij had veel meegemaakt. Hij was geroepen uit Ur. Hij had gereisd door onbekende landen. Hij had gewacht op Gods beloften. Hij had momenten van groot geloof gekend, maar ook momenten van twijfel en falen. Toch was één ding altijd hetzelfde gebleven: God was trouw geweest.

Na de dood van Sara trouwde Abraham opnieuw. Zijn vrouw heette Ketura. Samen kregen zij meerdere kinderen. Toch bleef Isaak de zoon van de belofte. Daarom gaf Abraham tijdens zijn leven zijn bezittingen aan Isaak. Aan zijn andere zonen gaf hij geschenken en stuurde hen weg naar het oosten. Zo maakte hij duidelijk dat Gods verbond verder zou gaan via Isaak. Daarna vermeldt de Bijbel iets indrukwekkends.

Abraham stierf op de leeftijd van honderdvijfenzeventig jaar. Wat een leven.

Van een man zonder land en zonder kinderen was hij geworden tot de vader van een groot nageslacht. Maar nog belangrijker: Hij was een vriend van God geworden.

De Bijbel zegt: "Hij stierf in goede ouderdom, oud en van het leven verzadigd, en werd tot zijn voorgeslacht verzameld." Dat betekent niet dat Abraham alles had ontvangen wat God had beloofd. Het grote volk was er nog niet. Het beloofde land was nog niet volledig in bezit genomen. Toch stierf Abraham in vrede.

Waarom? Omdat zijn vertrouwen niet rustte op wat hij al had ontvangen, maar op de God Die Zijn beloften altijd waarmaakt. Isaak en Ismaël begroeven samen hun vader in de spelonk van Machpela. Dat was dezelfde plaats waar Sara begraven lag.

Daar rustte nu ook Abraham.

De man die als vreemdeling door Kanaän had gereisd, werd begraven in het land dat God hem had beloofd. Na zijn dood zegende God Isaak. Zo ging Gods geschiedenis verder. Abraham was gestorven. Maar Gods werk ging door.

Wat leren we over God?

Gods plannen zijn groter dan één mensenleven. Abraham zag slechts een deel van wat God had beloofd. Toch werkte God verder. Dat is nog steeds zo. Mensen komen en gaan. Generaties wisselen elkaar af. Maar God blijft trouw aan Zijn verbond.

Jezus centraal

Abraham leefde uit geloof. Hij zag Gods beloften van verre. De Hebreeënbrief zegt dat hij uitzag naar een stad waarvan God Zelf de Bouwer is. Die hoop wordt werkelijkheid in Jezus Christus. Abraham stierf, maar Jezus stond op uit de dood. Abraham werd begraven in Machpela. Jezus verliet Zijn graf op de derde dag.

Daarom eindigt Gods verhaal niet bij een graf. Door Jezus is er hoop die sterker is dan de dood. Wie op Hem vertrouwt, mag uitzien naar het eeuwige leven.

Voor vandaag

Veel mensen denken na over wat zij achterlaten. Bezittingen. Werk. Herinneringen. Maar het leven van Abraham laat zien dat er iets belangrijkers is. De vraag is niet hoeveel je bezit. De vraag is of je God hebt leren vertrouwen. Abraham maakte fouten. Hij begreep niet altijd wat God deed. Toch bleef hij onderweg met God. En aan het einde van zijn leven bleek dat Gods trouw groter was geweest dan al zijn zwakheden. Dat is een bemoediging voor iedere gelovige. Ons leven hoeft niet volmaakt te zijn. Maar het mag wel gericht zijn op de God Die volmaakt trouw is.

Gespreksvragen

1. Wat valt je op aan de manier waarop Abraham sterft?
2. Waarom denk je dat de Bijbel vermeldt dat Isaak en Ismaël samen hun vader begraven?
3. Welke beloften van God heeft Abraham tijdens zijn leven wel gezien, en welke nog niet?
4. Wat betekent het om te leven vanuit geloof in plaats van vanuit zekerheid?
5. Welke les uit het leven van Abraham spreekt jou het meest aan?

Nawoord

Toen Abraham uit Ur vertrok, wist hij niet waar zijn reis zou eindigen. God gaf hem geen kaart. Geen uitgebreide uitleg. Alleen een belofte: "Ga naar het land dat Ik u wijzen zal." En Abraham ging. Dat eenvoudige begin groeide uit tot één van de belangrijkste levensverhalen uit de Bijbel. In dit boek hebben we Abraham gevolgd op zijn lange weg van geloof. We zagen hoogtepunten en dieptepunten. We zagen momenten van groot vertrouwen, maar ook momenten van twijfel en verkeerde keuzes. Abraham was geen volmaakt mens. Juist daarom spreekt zijn verhaal ons zo aan. Zijn leven laat zien dat geloven niet betekent dat je nooit struikelt. Geloven betekent dat God trouw blijft, zelfs wanneer wij tekortschieten.

Abraham moest leren wachten. Soms jarenlang. Hij moest leren vertrouwen wanneer Gods beloften onmogelijk leken. Hij moest leren loslaten wat hem dierbaar was. En telkens opnieuw ontdekte hij dat God Zijn woord houdt.

Daarom noemt de Bijbel hem de vader van alle gelovigen.

Toch gaat het verhaal van Abraham uiteindelijk niet alleen over Abraham. Vanaf het begin wijst zijn leven vooruit naar iemand anders. Wanneer Abraham zijn land verlaat, zien we iets van gehoorzaamheid die volmaakt zichtbaar wordt in Jezus.

Wanneer Abraham gelooft tegen alle verwachtingen in, zien we een voorafschaduw van het geloof waartoe Christus ons roept.

Wanneer Isaak als beloofde zoon wordt geboren, zien we een beeld van Gods eigen Zoon die zou komen.

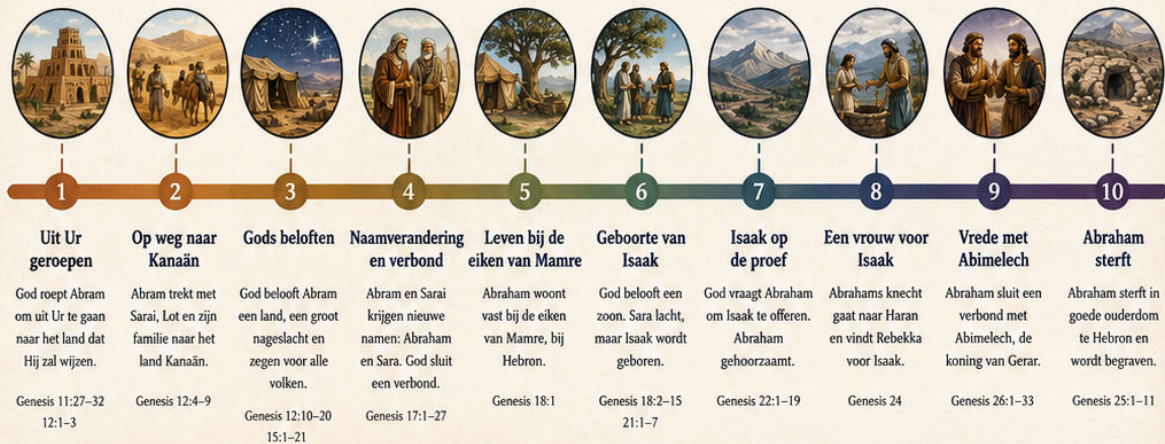
Wanneer Abraham op de berg Moria zijn zoon moet offeren, zien we een schaduw van Golgotha, waar God Zijn eigen Zoon niet spaarde maar gaf voor de redding van zondaren.

En wanneer Abraham sterft terwijl nog niet alle beloften vervuld zijn, zien we een man die uitziert naar iets dat groter is dan Kanaän alleen. Hij verlangde naar de stad waarvan God Zelf de Bouwer en Ontwerper is. Die hoop vinden wij vervuld in Jezus Christus.

Daarom eindigt het verhaal van Abraham eigenlijk niet bij Genesis 25. Het loopt door naar Bethlehem. Het loopt door naar Golgotha. Het loopt door naar het lege graf. En het loopt zelfs door naar vandaag. Want dezelfde God die Abraham riep, roept nog steeds mensen om Hem te vertrouwen. Dezelfde God die Abraham leidde, leidt nog steeds Zijn kinderen. Dezelfde God die Zijn beloften aan Abraham vervulde, zal ook al Zijn beloften in Christus vervullen. Misschien herken je iets van Abraham in je eigen leven. Misschien sta je aan het begin van een onbekende weg. Misschien wacht je op antwoorden die nog niet gekomen zijn. Misschien begrijp je Gods leiding niet altijd.

Dan mag het leven van Abraham je bemoedigen. God vraagt niet of wij alles begrijpen. Hij vraagt of wij Hem vertrouwen.

TIJDLIJN VAN ABRAHAM

GODS BELOFTEN AAN ABRAHAM

Een land
God zal Abraham een land geven om in bezit te nemen.

Een nageslacht
Zijn nageslacht zal talrijk zijn als de sterren aan de hemel.

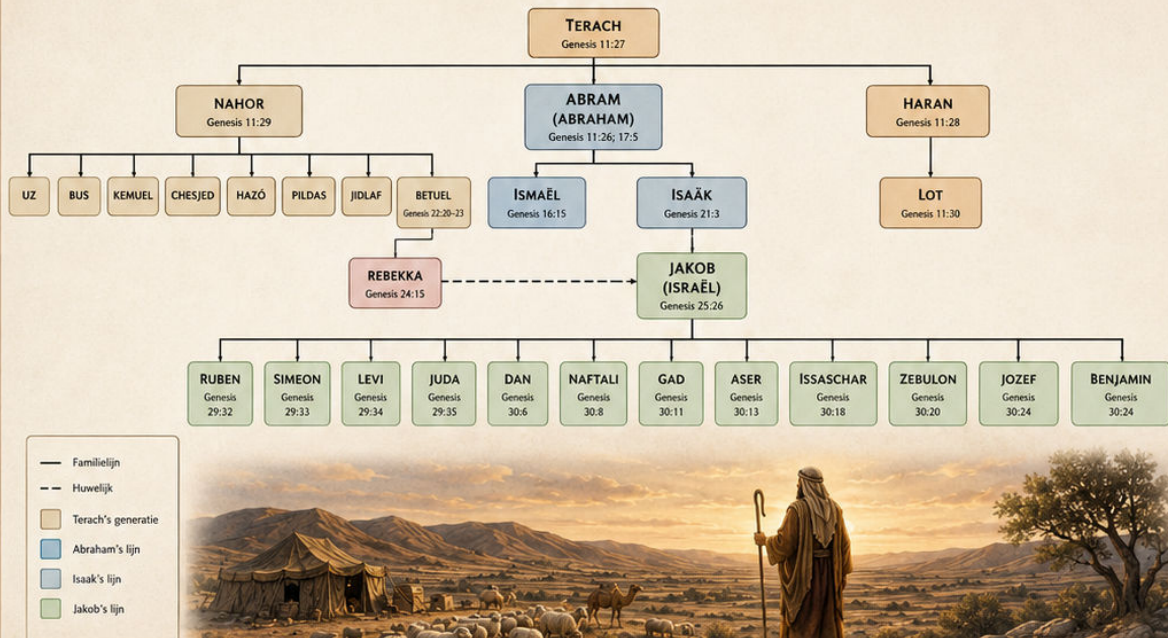
Zegen voor alle volken
Alle volken op aarde zullen gezegend worden door hem.
Genesis 12:1-3; 15:1-6; 17:4-8

DE GROTE LIJN

Van Abraham naar Jezus Christus.
Door Gods trouw aan Abraham komt Gods plan van redding voor de wereld tot vervulling.
Galaten 3:16; Matteüs 1:1

STAMBOOM VAN TERACH TOT JAKOB

Genesis 11:27 – 25:26

ABRAHAM EN JEZUS

DE BELOFTEN KOMEN UIT IN CHRISTUS

ABRAHAM

VADER VAN HET GELOOF

*"Abraham geloofde God,
en het werd hem
tot gerechtigheid gerekend."*

Genesis 15:6

JEZUS

VADER VAN ONS GELOOF

*"Jezus, Die voor de vreugde
die Hem in het vooruitzicht lag,
het kruis verdragen heeft."*

Hebreeën 12:2

God riep Abraham om zijn land, familie en toekomst achter te laten. Genesis 12:1	GEROEPEN 	De Vader zond Jezus naar de wereld om Zijn weg te gaan. Johannes 3:17
Abraham geloofde Gods belofte, ook al zag hij die nog niet. Romeinen 4:18-21	GELOOF EN VERTROUWEN 	Jezus vertrouwde op Zijn Vader, ook in moeilijke momenten. Matteüs 26:39
Abraham ontving de belofte van een groot nageslacht, als de sterren aan de hemel. Genesis 15:5	BELOFTE 	In Jezus worden alle volken gezegend. Zijn nageslacht is ontelbaar: allen die in Hem geloven. Galaten 3:16, 29
Abraham werd op de proef gesteld: hij moest Isaak, zijn enige zoon, offeren. Genesis 22	OFFER 	Jezus gaf Zichzelf als offer, de geliefde Zoon van de Vader. Johannes 3:16
Abraham was een vreemdeling op aarde. Hij woonde in tenten en was onderweg naar het beloofde land. Hebreeën 11:9-10	REIZIGER 	Jezus had geen plek om Zijn hoofd neer te leggen. Hij kwam om ons een hemels thuis te geven. Matteüs 8:20; Johannes 14:2-3
Abraham bad voor anderen, zoals voor Sodom en Gomorra. Genesis 18:23-33	VOORSpraak 	Jezus bidt voor ons bij de Vader. Hij is onze Voorspraak. Johannes 17:9; Hebreeën 7:25
Abraham ontving zegenen en gaf zegen door aan anderen. Melchizedek zegende hem. Genesis 14:18-20	ZEGEN 	Jezus is zelf de Zegen. In Hem ontvangen wij vergeving, vrede en eeuwig leven. 2 Korintiërs 1:20; Galaten 3:14
Abraham stierf in goede ouderdom, vol vertrouwen in Gods beloften. Genesis 25:8	VOLBRACHT 	Jezus volbracht het werk van zaligheid en is opgestaan uit de dood. Johannes 19:30; Matteüs 28:6

WAT BETEKENT DIT VOOR ONS?

- ♦ Gods beloften aan Abraham vinden hun vervulling in Jezus Christus.
- ♦ Door het geloof in Jezus mogen ook wij deel hebben aan die beloften.
- ♦ Jezus is de ware Zoon, het volmaakte Offer en de Weg naar God.
- ♦ Wie op Hem vertrouwt, ontvangt zegen, vergeving en eeuwig leven.

*"Zo zullen in u gezegend worden
alle volken op de aarde."*

Galaten 3:8

ABRAHAM KEEK NAAR DE DAG DIE ZOU KOMEN. WIJ MOGEN DIE DAG KENNEN:
JEZUS CHRISTUS, ONZE HEER.